

C31 – BIN3

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

18 oktober 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, BESTUURSZAKEN,
INSTITUTIONELE EN BESTUURLIJKE HERVORMING
EN DECREETSEVALUATIE

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Joke Schauvliege tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de inzet van ervaringsdeskundigen in de armoede in de Vlaamse administratie en de toegewezen rol van de administratie in het kader van het armoedebeleid	1
Vraag om uitleg van de heer Chokri Mahassine tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de openstelling van het openbaar ambt voor niet-EU-burgers	3
Vraag om uitleg van mevrouw Joke Schauvliege tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over fair trade en duurzame aankopen in de Vlaamse administratie	7
Interpellatie van de heer Carl Decaluwe tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de uitstapregeling en het cumuleren van functies bij Vlaamse ambtenaren	
Vraag van de heer Marc van den Abeelen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het cumuleren van beheersfuncties bij de VDAB, Werkholding en T-Groep	
Vraag van de heer Rob Verreycken tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de relevantie van en de tewerkstelling via projecten die zouden opgezet zijn door de NV Werkholding	10
Met redenen omklede moties	21
Vraag om uitleg van de heer Mark Demesmaeker tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de aanduiding van een expert voor het strikt optreden tegen mogelijk financiële discriminatie door gemeentebesturen van Vlaamse verenigingen	21
Vraag om uitleg van de heer Mark Demesmaeker tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de aanduiding van een expert voor het onderzoek ter vernederlandsing van het straatbeeld in de Vlaamse Rand	
Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het onderzoek naar een taalbeleid in de faciliteitengemeenten	24

Voorzitter: de heer Norbert De Batselier

Vraag om uitleg van mevrouw Joke Schauvliege tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de inzet van ervaringsdeskundigen in de armoede in de Vlaamse administratie en de toegewezen rol van de administratie in het kader van het armoedebeleid

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Joke Schauvliege: Mijnheer de voorzitter, gisteren heeft de Internationale Dag van het Verzet tegen Extreme Armoede plaatsgevonden. Op de plechtigheid in Gent vertegenwoordigde minister Keulen de Vlaamse Regering.

Ik heb het decreet van 21 maart 2003 betreffende de armoedebestrijding eens nagelezen. Dit decreet bevat een aantal uitdagingen en verplichtingen voor de Vlaamse Regering en voor de Vlaamse administratie. Artikel 16 van het decreet stelt onder meer dat de Vlaamse Regering met betrekking tot alle gemeenschaps- en gewestmateries waarmee armen worden geconfronteerd initiatieven moet nemen om ervaringsdeskundigen in de armoede aan het werk te zetten. In zijn recentste Septemberverklaring heeft de minister-president de nadruk gelegd op de voorbeeldfunctie die de overheid op het vlak van de gelijke kansen moet vervullen. Dit slaat in eerste instantie waarschijnlijk op de allochtonen als doelgroep. Ik ben ervan overtuigd dat we dit kunnen doortrekken naar mensen die in armoede leven. Ook met betrekking tot deze mensen moet de Vlaamse overheid een voorbeeldfunctie vervullen.

Het decreet van 21 maart 2003 stelt tevens dat we voor een permanent armoedeoverleg moeten zorgen. We moeten de armen effectief aan het beleid laten participeren. Er zijn op dit vlak verschillende mogelijkheden. In het uitvoeringsbesluit van oktober 2003 wordt een onderscheid tussen horizontaal en verticaal overleg gemaakt. Horizontaal overleg is overleg tussen de verschillende beleidsdomeinen. Verticaal overleg is overleg tussen de diverse actoren binnen eenzelfde beleidsdomeinen. Volgens het decreet moet dit overleg worden georganiseerd in samenwerking met de verenigingen waar armen het woord nemen.

Mijnheer de minister, heeft de Vlaamse administratie al ervaringsdeskundigen in de armoede aangeworven? Acht u die aanwervingen zinvol? In welke domeinen moeten de ervaringsdeskundigen volgens u worden ingezet? Hebt u zicht op de wijze waarop de Vlaamse administratie artikel 6 van het decreet momenteel invult? Het betreft hier de evaluatie, het overleg en het effectief betrekken van de ervaringsdeskundigen bij beleidsvoorbereidend werk. Wat zijn de sterktes van deze aanpak? Wat zijn eventueel de knelpunten? Wat kan er worden verbeterd?

Welke rol vervult de Vlaamse administratie momenteel inzake de coördinatie van de verschillende beleidsdomeinen om tot een inclusief armoedebeleid te komen? Zijn de verschillende administraties in een permanent armoedeoverleg vertegenwoordigd? De vertegenwoordiging door topambtenaren zou aantonen dat het de Vlaamse overheid menens is. Welke administraties nemen nog niet deel aan een verticaal armoedeoverleg?

Hebt u met minister Vervotte afspraken gemaakt over het inzetten van ambtenaren om het armoedebeleid in de verschillende sectoren voor te bereiden, uit te voeren en te evalueren?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, ik dank mevrouw Schauvliege voor de aandacht die zij aan deze problematiek schenkt. De Internationale Dag van het Verzet tegen Extreme Armoede vormt een goede aanleiding om de aandacht van de Vlaamse overheid op de armoedeproblematiek in Vlaanderen te vestigen.

Er zijn in dit verband al heel wat initiatieven genomen. De functioneel bevoegde ministers kunnen hier meer uitleg over geven. Ik heb alvast geprobeerd om zoveel mogelijk elementen te verzamelen. Ik zal de vragen van mevrouw Schauvliege in de mate van het mogelijke trachten te beantwoorden. Ik moet er evenwel op wijzen dat minister Vervotte het armoedebeleid coördineert. Zij is verantwoordelijk voor de uitvoering van het beleid dat in het decreet is uitgestippeld. Aangezien ik een aantal vragen niet kan beantwoorden, zou ik mevrouw Schauvliege willen

vragen om minister Vervotte over dit onderwerp te bevragen.

Er zijn op dit ogenblik al ervaringsdeskundigen aangeworven. De Vlaamse overheid heeft dertien van de 36 afgestudeerde ervaringsdeskundigen in de armoede aangeworven. Concreet zijn tien ervaringsdeskundigen bij Kind en Gezin en drie ervaringsdeskundigen bij de VDAB tewerkgesteld. Momenteel loopt er een onderzoek dat de vzw De Link voert, in samenwerking met het HIVA en het Centrum voor Comparatieve, Interculturele en Ontwikkelingspedagogiek van de KU Leuven, naar de impact van de opleiding en de tewerkstelling van 'ervaringsdeskundigen armoede', zowel op persoonlijk als op maatschappelijk vlak. Dit onderzoek werd opgestart op 1 september 2004. In december 2005 verwachten we een tussentijds onderzoeksrapport.

In eerste orde komt het toe aan elk van de bevoegde ministers en in tweede orde aan de door de Vlaamse Regering aangeduide coördinerende minister voor Armoedebestrijding, mevrouw Vervotte, om te bepalen in welke diensten en instellingen de aanwerving van ervaringsdeskundigen in de armoede zinvol is. Ik heb geen bevoegdheid op dat vlak.

Artikel 6 van het genoemde decreet bepaalt dat de Vlaamse Regering opdracht moet geven aan alle diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Openbare Instellingen, bevoegd voor een domein waarop het inclusieve armoedebeleid betrekking kan hebben, om het armoedebeleid binnen hun sector voor te bereiden, uit te voeren en te evalueren enerzijds, en de geëigende initiatieven te nemen om de doelgroepen en het werkveld aan dit beleid te laten participeren anderzijds. In mijn hoedanigheid van minister van Bestuurszaken heb ik geen overzicht van de wijze waarop de Vlaamse diensten en instellingen tegemoetkomen aan deze bepaling. Binnen de Vlaamse Regering werd immers minister Vervotte aangeduid als coördinerend minister voor Armoedebestrijding. Zij is belast met de opvolging van het genoemde decreet.

Wat het domein Bestuurszaken betreft, wijs ik er u op dat er de facto vanuit de Sociale Dienst reeds jarenlang aandacht en materiële en immateriële ondersteuning bestaat voor personeelsleden die moeilijk de eindjes aan elkaar kunnen knopen. In het kader van de individuele hulpverlening biedt de vzw Sociale Dienst van de Vlaamse Gemeenschap zowel morele als materiële hulpverlening aan de rechthebbenden,

met name de personeelsleden en gepensioneerden van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, de OVAM, de VMM en de aangesloten VOI's. De individuele materiële hulpverlening heeft hoofdzakelijk tot doel het voorkomen of oplossen van materiële problemen van ingrijpende aard, om te vermijden dat de gerechtigden in een materiële noodsituatie terecht zouden komen of blijven of zich noodzakelijke verzorgingsdiensten zouden moeten onttrekken. De belangrijkste oorzaken die bij de rechthebbenden kunnen leiden tot armoede zijn werkloosheid of ernstige ziekte van een gezinslid, of financiële tegenslagen.

De individuele materiële hulpverlening wordt geboden in de vorm van salaris- en pensioenvoorschotten, renteloze leningen, bijzondere bijstand en tegemoetkomingen in medische kosten. Renteloze leningen zijn een zeer belangrijk hulpmiddel in het voorkomingsbeleid van de sociale dienst. Deze activiteit stelt de maatschappelijk assistenten in staat de betrokken gezinnen van nabij op te volgen.

Niet terugvorderbare bijzondere bijstand wordt toegekend aan rechthebbenden met acute, structurele en/of tijdelijke financiële noden. Ze gebeurt op basis van een grondig sociaal onderzoek en vaak met een intense opvolging door een maatschappelijk assistent. De toekenning van tegemoetkomingen in medische kosten gebeurt mits toepassing van de sociale selectiviteit, met name het gezinsinkomen en de gezinssamenstelling, en de grootte van de medische kosten.

Momenteel wordt de hand gelegd aan het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding 2005-2009. Dat plan omvat alle maatregelen die de verschillende ministers de komende jaren in het kader van armoedebestrijding zullen nemen. Het wordt gecoördineerd door minister Vervotte.

De coördinatie vindt plaats via het horizontaal permanent armoedeoverleg tussen de diverse beleidsdomeinen. Daaraan nemen de vertegenwoordigers van de verschillende administraties en openbare instellingen deel. Het overleg vindt plaats onder verantwoordelijkheid van de coördinerende minister. Er bestaan terzake verslagen en er wordt overwogen ze op de website van het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur te plaatsen.

Het decreet bepaalt dat het horizontaal permanent overleg minimaal vier keer per jaar samenkomt. Dit

overleg kwam in 2005 reeds drie keer samen. Een volgende vergadering is gepland op 24 oktober 2005.

Het horizontale overleg is het overleg met de aandachtzaamtenaren armoedebestrijding, de VOI's, het Vlaams Netwerk van Verenigingen waar Armen het Woord nemen en experts ter zake. De aandachtzaamtenaren armoede worden op vraag van de kabinetten aangeduid. Het gaat hierbij meestal niet om de hoogste ambtenaren, maar wel om ambtenaren die omwille van hun functie vaak in contact komen met aspecten van de armoedeproblematiek.

Het verticaal overleg gaat uit van elke minister zelf. Elke minister bepaalt hiervoor ook zelf, in samenspraak met het Vlaams Netwerk, welke partners uit het terrein moeten worden samengebracht met mensen uit de doelgroep om over concrete beleidsmaatregelen te discussiëren. Het is de vrije keuze van iedere minister om hier ook de hoogste ambtenaren op uit te nodigen.

Mevrouw Schauvliege, ik stel voor dat u uw laatste vraag stelt aan minister Vervotte. Er is hierover nog geen overleg geweest tussen minister Vervotte en mijzelf. Ik denk trouwens dat veeleer overleg moet worden gepleegd tussen minister Vervotte en elk van de ministers in de Vlaamse Regering, en ook met de leidinggevende ambtenaren van de verschillende diensten en instellingen.

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Joke Schauvliege: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb de vraag specifiek aan u gericht. In het decreet staat immers een uitdrukkelijke verwijzing naar het aanwerven van armoededeskundigen en hun betrokkenheid bij het beleid. Ik ben ervan overtuigd dat er ook voor u uitdagingen op dat gebied zijn. Andere collega's hebben vragen gesteld aan minister Vervotte. Als minister van Bestuurszaken kunt ook u meer aandacht hebben of vragen voor de armoedeproblematiek. Ik heb gelezen dat ook de federale overheid daar heel wat aandacht aan besteedt.

Ik ben dus blij met uw antwoord. Toch dring ik erop aan dat ook u voldoende aandacht schenkt aan het probleem.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw Schauvliege, ik wil gerust opvolgen wat ik kan opvolgen. De rege-

ring heeft echter beslist dat minister Vervotte de coördinerend minister is. Ik wil beklemtonen dat ik als minister van Bestuurszaken niet instaat voor de aanwervingen in de diverse diensten van het ministerie. Elke functioneel bevoegde minister treedt op en met BBB zal dit nog meer verzelfstandigd worden in de richting van de diverse agentschappen waarin topambtenaren verantwoordelijkheden zullen krijgen. Dit belet niet dat ik al het mogelijke zal doen om met dit gecoördineerde beleid mee te werken. Ik kan echter niet het initiatief nemen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Chokri Mahassine tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de openstelling van het openbaar ambt voor niet-EU-burgers

De voorzitter: De heer Mahassine heeft het woord.

De heer Chokri Mahassine: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de jongste Septemberverklaring stelt duidelijk dat er nog een enorm arbeidspotentieel bestaat bij allochtonen. Sommigen vinden de weg naar de arbeidsmarkt niet door taalachterstand of lage scholing, maar dikwijls krijgen ze op de arbeidsmarkt de kansen niet die hen toekomen. Daarom moeten we investeren in opleiding en vorming op maat. De overheid moet in haar eigen personeelsbeleid een voorbeeldfunctie opnemen inzake gelijke kansen, aldus de Septemberverklaring.

Ook in eerdere adviezen van de commissie Diversiteit van de SERV werd de versterking van de voorbeeldfunctie van de Vlaamse overheid meermaals naar voren geschoven. Deze commissie wenst onder meer dat de Vlaamse Regering werk maakt van het openstellen van het openbaar ambt voor werknemers met een niet-EU-nationaliteit. Hierdoor kan de Vlaamse overheid haar voorbeeldfunctie gestalte geven. Mijnheer de minister, welke initiatieven zult u terzake nemen?

Volgens artikel 10 van de Grondwet kunnen bij decreet uitzonderingen op de nationaliteitsvereiste vastgelegd worden. Bent u bereid een legistiek initiatief te nemen? Voor welke concrete functies kan eventueel in uitzonderingen worden voorzien? Hoe

staat u tegenover het gegeven dat naturalisatie als grootste contra-indicatie voor de openstelling geen exponentieel positief effect heeft op de tewerkstelling van deze doelgroep? Het lijkt misschien wat contradictorisch.

Zou het openstellen van het openbaar ambt voor niet-EU-burgers geen enorme symbolische waarde hebben ter invulling van de voorbeeldfunctie van de overheid, wetende dat er zich 20.000 niet-EU-burgers in de werkloosheid bevinden?

De voorzitter: Mevrouw Tamsamani heeft het woord.

Mevrouw Anissa Tamsamani: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil me aansluiten bij de heer Mahassine. Ik verwijs naar mijn vraag om uitleg van maart waarin ik refereerde aan uw beleidsnota. Er is een zware ondervertegenwoordiging van allochtonen op de arbeidsmarkt, en ik stelde de vraag om de overheid de mogelijkheid te laten aangrijpen om daarbij een voorbeeldfunctie te vervullen.

U hebt toen geantwoord dat de Vlaamse Regering het diversiteitsbesluit heeft goedgekeurd dat focust op de verhouding tussen man en vrouw, allochtonen, mensen met een handicap, kortgeschoolden en ervaren mensen. U zei tevens dat u met responsabilisering en streefcijfers werkt, maar dat op dat moment het enige streefcijfer dat van 4,5 percent voor mensen met een handicap was. Dat zou worden geëvalueerd, en pas daarna zouden eventueel nieuwe streefcijfers worden ingevoerd.

U hebt ook gezegd dat een vrijwillig registratiesysteem zonder stigmatisering zou worden ontwikkeld en dat de dienst Emancipatiezaken tegen eind april een onderzoek zou klaar hebben over de neutraliteit van de eigen aanwervingsprocedure.

Mijnheer de minister, wat heeft dat onderzoek uitgewezen? Zijn er ondertussen andere streefcijfers bepaald, vooral voor de doelgroep allochtonen?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Ik heb in deze commissie al een gelijkaardige vraag behandeld van de heer Gatz. De vraag van mevrouw Tamsamani heeft dezelfde bedoeling maar een ietwat ander voorwerp. Het gaat precies over het beleid dat we voeren binnen onze mogelijkheden.

Door het samen lezen van artikel 10 van de Grondwet en de Europese bepalingen inzake het vrije verkeer van werknemers, kunnen enkel personen die de nationaliteit hebben van één van de lidstaten van de Europese Economische Ruimte benoemd worden tot ambtenaar. Artikel 10, tweede lid van de Grondwet laat evenwel toe om bij wet of decreet uitzonderingen te formuleren op de nationaliteitsvereiste voor het openbaar ambt. Voormalig minister Van Grembergen heeft een decreet ontworpen dat ertoe strekt een hele reeks statutaire functies bij de Vlaamse overheid open te stellen voor personen die niet de nationaliteit hebben van een van de lidstaten van de Europese Economische Ruimte.

Zowel de Raad van State echter als de Inspectie van Financiën hebben in hun advies zeer duidelijk gesteld dat dit ontwerp van decreet in strijd is met de Grondwet doordat te veel functies worden opengesteld voor personen die niet de nationaliteit hebben van een van de lidstaten van de Europese Economische Ruimte. Krachtens artikel 10 van de Grondwet kunnen bij wet of decreet enkel uitzonderingen worden geformuleerd op de nationaliteitsvereiste. De kans op vernietiging van zo'n decreet, met alle gevolgen van dien, is zeer reëel.

Een nieuw decretaal initiatief is om een aantal redenen niet opportuun. Uit de adviezen van de Raad van State blijkt dat hij de tekst van artikel 10 van de Grondwet zeer restrictief interpreteert zodat slechts een zeer beperkt aantal functies kan worden opengesteld. De mogelijkheid om de Belgische nationaliteit te verkrijgen werd enkele jaren geleden door de snel-Belg-wet zodanig versoepeld dat een persoon die in vast dienstverband wenst te worden tewerkgesteld bij de Vlaamse overheid gemakkelijker dan vroeger de Belgische nationaliteit kan verkrijgen, waardoor hij of zij voldoet aan de nationaliteitsvereiste.

Mijnheer Mahassine, u hebt gelijk dat daar een contradictie in schuilt: een gemakkelijker toegang tot de nationaliteit die niet leidt tot een hogere arbeidsparticipatie bij de overheid. De Vlaamse Regering onderkent dit probleem en wil daar wat aan doen, zowel qua tewerkstelling in de privé-sector, als in de sociale economie, als bij de lokale overheden, als bij de Vlaamse Gemeenschap. U hebt ongetwijfeld kennis genomen van de beslissing van de Vlaamse Regering van vorige vrijdag op voorstel van minister Vandenbroucke. In een aantal steden met een hoge werkloosheid van jongeren van allochtone afkomst, wordt een geconcentreerd tewerkstellingsbeleid

gevoerd. Het gaat over Antwerpen, Mechelen, Gent, Aalst en de mijngebieden in Limburg. De VDAB, de lokale besturen en de Vlaamse overheid zullen samenwerken om die vaak ongeschoolde jongeren op de arbeidsmarkt te krijgen en te begeleiden. Er zijn bepaalde doorstromingsdoelstellingen aan gekoppeld. De jongeren die in dat traject stappen, moeten voor minimum 50 percent doorstromen naar de sector. We maken daar werk van omdat Vlaanderen in het algemeen geen jongerenwerkloosheidsprobleem heeft, in tegenstelling tot Wallonië. De 50-plussers vormen bij ons een groter probleem. Nu moet de Vlaamse overheid wel iets doen aan het probleem van de jongerenwerkloosheid.

Mevrouw Tamsamani, we hebben nog geen streefcijfers, maar we maken daar werk van. Jammer genoeg heb ik de resultaten van die proef nog niet. Er is een vertraging bij de vrijwillige registratie. Ik heb erop aangedrongen dat we de resultaten versneld zouden hebben. Van zodra ik ze heb, zal ik ze meteen meedelen.

Ondertussen hebben we ons aandeel in de werkervaringsplaatsen in verhouding tot de tewerkstelling in de privé-sector opgenomen. De leidende ambtenaren moeten voorrang geven aan die doelgroep. We stellen vaak vast dat die groep niet solliciteert. Als mensen de kans krijgen om via een stage te werken bij de Vlaamse overheid, zullen ze vlugger de stap zetten als er vacatures zijn. We kunnen hen maar aanwerven als ze solliciteren. Dit project loopt en ik hoop dat de resultaten zullen volgen.

Een groot deel van de allochtonen in Vlaanderen is van de tweede of derde generatie en heeft nu reeds de Belgische nationaliteit. De nationaliteitsvereiste geldt enkel ten aanzien van de statutaire betrekkingen. Voor de contractuele functies bij de Vlaamse overheid bestaat geen nationaliteitsvereiste. Voor een contract van het niveau D is geen diploma vereist. Heel vaak geldt dat voor die doelgroep. Voor statutaire aanwervingen komt diezelfde doelgroep niet in aanmerking, vooral als het gaat over mensen uit niet-EU-landen, omdat ze niet het juiste diploma hebben voor de niveaus A, B en C, laat staan dat ze meteen zouden slagen voor een vrij moeilijk taalexamen, dat ook geldt voor de EU-onderdanen, wier diploma eventueel kan worden gevalideerd. Heel vaak gaat het om mensen met een scholingsgraad van lager onderwijs of lager secundair onderwijs. Niveau A is universitair, niveau B is graduaat, niveau C is hoger secundair onderwijs. Niveau D is alles wat daaronder valt. In die doelgroep, waar de meeste

contractuele aanwervingen gebeuren, geldt de nationaliteitsvereiste niet. Daar valt dat bezwaar dus weg.

Ten slotte kunnen we volgens de Raad van State slechts een beperkt aantal functies openstellen. Artikel 10 van de Grondwet stelt immers dat uitzonderingen mogelijk zijn, maar dat erg goed moet worden gemotiveerd waarom voor de statutaire betrekkingen wordt afgeweken van de nationaliteitsvereiste. Het openstellen van een beperkt aantal functies voor personen die niet de nationaliteit hebben van één van de lidstaten van de Europese Economische Ruimte zou ook een aantal praktische problemen opleveren. Zo zouden ze na hun aanwerving geen enkel perspectief op mobiliteit hebben, omdat ze niet in aanmerking komen voor de overgrote meerderheid van de functies waarvoor, in uitvoering van artikel 10 van de Grondwet, wel nog de nationaliteitsvereiste geldt. Ze zouden dus wel kunnen worden aangeworven op een bepaald niveau, na een examen, maar zouden geen promotie meer kunnen maken.

Ik wens dan ook een verhoging van het aantal medewerkers van allochtone afkomst bij de Vlaamse overheid te realiseren op een andere manier, namelijk door het voeren van een actief doelgroepenbeleid. In de beleidsnota Bestuurszaken 2004-2009 is uitdrukkelijk bepaald dat de Vlaamse overheid een voorbeeldfunctie zal vervullen op het vlak van evenredige participatie van een aantal doelgroepen, waaronder de allochtonen. Bovendien verleende de Vlaamse Regering op 24 december 2004 haar definitieve goedkeuring aan mijn voorstel van besluit inzake de evenredige arbeidsparticipatie voor het Vlaamse overheidspersoneel. Dit besluit geeft uitvoering aan het decreet van 8 mei 2002 houdende de evenredige participatie op de arbeidsmarkt, voor de Vlaamse overheid.

Eén van de doelgroepen in dit besluit zijn de personen van allochtone afkomst. Onder 'persoon van allochtone afkomst' wordt in het besluit verstaan een 'persoon met een nationaliteit van een land buiten de Europese Unie of persoon van wie minstens één ouder of twee grootouders een nationaliteit hebben van een land buiten de Europese Unie'. Overeenkomstig dit besluit zal worden gewerkt met streefcijfers om de evenredige participatie en gelijke kansen binnen het personeelsbestand van de Vlaamse overheid te realiseren en zullen er specifieke maatregelen worden genomen om de in- en doorstroom van personen uit de kansengroepen te realiseren en hun voortijdige uitstroom tegen te gaan.

Bovendien heb ik in mijn beleidsnota Bestuurszaken 2004-2009 opgenomen dat ik de verschillende kansengroepen, waaronder de allochtonen, mogelijkheden zal bieden op tewerkstelling op de arbeidsmarkt. Dit kan onder meer worden gerealiseerd door een gerichte arbeidsmarktcommunicatie en via startbaanovereenkomsten, als middel tot kennismaking met de Vlaamse overheid en als stap naar reguliere tewerkstelling.

Tevens verwijs ik naar de actiekit die werd opgesteld door de dienst Emancipatiezaken van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Deze brochure – die gericht is tot de leidende ambtenaren van de Vlaamse overheid – strekt ertoe de personeelsverantwoordelijken instrumenten aan te bieden om hun bijdrage aan dit beleid te kunnen leveren en bepaalde praktische problemen het hoofd te bieden. In deze brochure worden onder meer ook een aantal kritische succesfactoren voor een diversiteitsbeleid opgesomd. Hierbij wordt onder meer gedacht aan het koppelen van diversiteit aan organisatiedoelstellingen, het creëren van het vereiste draagvlak, het creëren van een cultuur van respect en het verstrekken van een interculturele opleiding. Meer gedetailleerde informatie over deze brochure kunt u vinden op www.vlaanderen.be/personeelsbeleid/actiekit.

Tijdens de vorige regeerperiode heeft de Vlaamse Regering aan de topambtenaren specifieke diversiteitsdoelstellingen gegeven en de leidend ambtenaren werden hierover ook bevraagd tijdens hun evaluatie. Het is immers belangrijk dat de leidinggevende ambtenaren verantwoordelijk worden voor het realiseren van diversiteit in hun personeelsbestand. Om een zicht te behouden op de initiatieven die de leidend ambtenaren terzake nemen, is met de externe evaluator afgesproken dat ook dit jaar in de bevraging van de leidinggevende ambtenaren voor hun evaluatie zou worden nagegaan welke initiatieven zij namen. Ik heb dit dus uitdrukkelijk toegevoegd aan de evaluatie-elementen voor de topambtenaren, om na te gaan in welke mate ze deze instructies toepassen. Dat vergt van hen een actieve inzet. Voor de volledigheid moet ik er wel aan toevoegen dat er een wervingsstop is ingesteld, waardoor de mogelijkheden terzake beperkt waren. Dat weet u net zo goed.

De voorzitter: De heer Mahassine heeft het woord.

De heer Chokri Mahassine: Mijnheer de minister, ik dank u voor het uitvoerige antwoord. Ik kan me echter niet van de indruk ontdoen dat er een enorm

protectionistische houding wordt aangenomen tegenover niet-EU-burgers die niet de Belgische nationaliteit hebben.

Ik heb vragen bij het feit dat werd besloten het ontwerp van decreet niet opnieuw in te dienen, aangezien er een aantal bezwaren tegen bestaan, bijvoorbeeld vanwege de Raad van State. Twee weken geleden heeft de SERV nog eens heel duidelijk geadviseerd dat dit ontwerp er best komt. Daarmee zeg ik niet dat dit in dezelfde vorm moet worden ingediend, maar dit moet worden bekeken. Men moet niet-EU-burgers de kans geven op een openbaar ambt.

Eenzijds bestaat er bij diverse partijen een zeer sterke tendens om de nationaliteitswetgeving strenger te maken. Anderzijds wordt gesteld dat deze mensen dan maar Belg moeten worden, willen ze in aanmerking komen voor een dergelijke functie. Dat sterkt me in mijn indruk dat de overheid alleen grote woorden gebruikt als het gaat over de evenredige participatie op de arbeidsmarkt. De overheid stelt dat ze dit zo veel mogelijk wil nastreven, en koppelt daar allerlei doelstellingen en acties aan.

De cijfers in verband met de arbeidsmarkt blijven wat ze zijn. In de praktijk moet de overheid hier eens degelijk werk van maken. Het Vlaams Parlement heeft een decreet over de evenredige participatie op de arbeidsmarkt goedgekeurd. De Vlaamse overheid moet het voorbeeld geven.

De meeste allochtonen hebben de Belgische nationaliteit of bevinden zich in een naturalisatieprocedure. Ik vind echter dat werkgevers werknemers welkom moeten heten en duidelijk moeten maken dat het niet om de nationaliteit gaat. Dit slaat uiteraard niet op alle functies, in feite gaat het slechts om een beperkt aantal functies. De symboolwaarde is echter zeer belangrijk. De Vlaamse overheid moet duidelijk maken dat ze de werkloosheid bij allochtonen echt wil aanpakken.

De Vlaamse overheid moet de diversiteit in feite kunnen garanderen. Het gaat er niet enkel om bepaalde zaken op papier te zetten, de leidend ambtenaren moeten op zeer korte termijn voor de diversiteit zorgen. De minister heeft op dit vlak een rol te vervullen en moet concrete resultaten kunnen bereiken.

De minister heeft in dit verband naar een concreet voornemen verwezen. Indien zich voor een bepaalde vacature geen vrouwen kandidaat stellen, zou hij in

de media een oproep willen lanceren. Op die manier zou hij een evenredigheid willen bereiken en vrouwen meer kansen willen geven. Ik vraag me af waarom dit niet voor andere doelgroepen zou kunnen. Dit heeft niets met quota te maken, het gaat erom de juiste stimuli te geven en iedereen gelijke kansen aan te bieden.

Volgens mij is integratie geen kwestie van nationaliteit. Werk vormt een van de grote hefboomen. Op dat vlak moet de Vlaamse overheid een tandje bijsteken.

De voorzitter: Mevrouw Tamsamani heeft het woord.

Mevrouw Anissa Tamsamani: Ik betreur dat de dienst Emancipatiezaken het onderzoek nog niet heeft afgerond. Dat is enigszins tekenend. Ik wil de dienst Emancipatiezaken niet aanvallen, maar een en ander toont wel aan dat deze problematiek onvoldoende aandacht krijgt.

Ik vind de nationaliteitsvoorwaarde eigenlijk een nepargument. Hoewel ik niet over concrete cijfers beschik, weet ik zeker dat allochtonen met de Belgische nationaliteit bij de Vlaamse administratie ondervertegenwoordigd zijn.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: We voeren geen protectionistisch beleid. We willen ons op dit vlak niet terughoudend opstellen. Ik heb daarnet al opgesomd welke maatregelen we met betrekking tot de privé-sector en met betrekking tot de overheidsdiensten hebben genomen.

Bepaalde groepen, waaronder de Vlamingen van allochtone afkomst, zijn ondervertegenwoordigd in de Vlaamse administratie. Onze oproep zal tot alle ondervertegenwoordigde groepen gericht zijn. We willen ons niet enkel tot vrouwen beperken. Indien twee of drie kandidaten voor een bepaalde functie evenwaardig blijken, zullen we de voorkeur geven aan een kandidaat uit een ondervertegenwoordigde groep.

Dit is een zeer gericht beleid. Artikel 10 van de Grondwet staat ons enkel toe om in uitzonderingen te voorzien. Het raamstatuut biedt ons de mogelijkheid om bij gelijke geschiktheid leden van een ondervertegenwoordigde groep voorrang te geven. Het probleem is dat we niet over echte registratiegegevens beschikken. Volgens de heer Mahassine gaat het om 20.000 werkzoekenden. (*Opmerkingen van*

de heer Chokri Mahassine en van mevrouw Anissa Tamsamani)

Blijkbaar slaat dit cijfer op de situatie in het Vlaamse Gewest. We weten echter niet hoeveel van die werkzoekenden de Belgische nationaliteit hebben. Ik beweer uiteraard niet dat de heer Mahassine dat zou moeten weten, ik kan en mag die cijfers niet geven. De proefprojecten draaien rond de vrijwillige registratie. We mogen de origine van de werkzoekenden niet zomaar registreren.

Het gaat hier trouwens niet enkel om juridische problemen, om artikel 10 van de Grondwet of om problemen in verband met het bekomen van de Belgische nationaliteit. Voor statutaire betrekkingen geldt een diplomavereiste. Voor EU-burgers kunnen bepaalde diploma's worden gelijkgeschakeld. De kandidaten moeten tevens een moeilijk taalexamen afleggen. Bijna alle mensen die hierin slagen, hebben de Belgische nationaliteit.

Bovendien moeten kandidaten een attest van goed zedelijk gedrag kunnen voorleggen. Voor Belgen is dat geen probleem, maar voor mensen van een andere nationaliteit is dit vaak problematisch. Vaak gaat het om mensen die hun land zijn ontvlucht. Indien ze actie tegen het regime hebben gevoerd, is de overheid van het land van oorsprong niet geneigd om dergelijke documenten te verstrekken. Belgen komen dan ook gemakkelijker in aanmerking voor al deze functies.

Inzake het belang van werk ben ik het volledig eens met de heer Mahassine. De zichtbare aanwezigheid op de werkvloer is een hefboom in het integratieproces. Ik hoop dat ik de heer Mahassine ervan heb kunnen overtuigen dat we hieraan werken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Joke Schauvliege tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over fair trade en duurzame aankopen in de Vlaamse administratie

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Joke Schauvliege: Mijnheer de voorzitter, vorige week vond de Fair Trade Week plaats. Tijdens

die week is bijzondere aandacht aan sociaal verantwoorde, economisch gezonde en ecologisch duurzame producten besteed. Allerlei organisaties willen de Vlamingen hiervoor warm maken. De overheidsdiensten hebben op dit vlak een voorbeeldrol te vervullen.

Op 27 januari 2004 heeft de federale overheid een omzendbrief over de lancering van een federale aankoopgids verstuurd. Deze gids staat ter beschikking van alle aankoopverantwoordelijken. Sedertdien vervult de federale overheid effectief haar voorbeeldfunctie.

In de beleidsnota van de minister staat dat de Vlaamse overheid hier ook bijzondere aandacht aan wil besteden en ook het goede voorbeeld wil geven. De Vlaamse overheid wil zoveel mogelijk milieuvriendelijke en op een menswaardige wijze geproduceerde producten aankopen. Ik heb deze vraag om uitleg op 5 oktober 2005 ingediend. Tot mijn grote vreugde heeft de minister op 12 oktober 2005 een persmededeling verspreid waarin hij aankondigt dat de Vlaamse overheid in de toekomst nog meer fair-tradeproducten zal aankopen. Tot voor kort ging het enkel om koffie, nu gaat het ook om fruitsap en een aantal andere dranken. Ik merk met andere woorden dat mijn vraag om uitleg al iets heeft teweeggebracht. De minister en de administratie waren hier allicht wel al eerder mee bezig.

Mijnheer de minister, welke stappen hebt u reeds gezet om het aankopen van milieuvriendelijke en eerlijke producten door de Vlaamse overheid te bevorderen? Twee weken geleden heeft de Vlaamse Regering een strategie betreffende de duurzame ontwikkeling goedgekeurd. Is hierbij voldoende aandacht geschonken aan fair-tradeproducten?

Bent u van plan om, naar analogie met de federale aankoopgids, ook op het Vlaams niveau een gids voor duurzame aankopen in te voeren? Beschikt de Vlaamse administratie nog over andere instrumenten om haar voorbeeldfunctie inzake het aankopen van eerlijke en menswaardige producten te vervullen?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, dit is inderdaad het juiste ogenblik om een vraag om uitleg over dit onderwerp te stellen. Ik wil enkel benadrukken dat de initiatieven die ik heb genomen niet naar aanleiding van de vraag van mevrouw Schauvliege zijn gelanceerd.

Deze initiatieven bestaan immers al langer. De vorige Vlaamse Regering heeft een fair-tradebeleid in het leven geroepen. Tijdens de vorige legislatuur heb ik de toenmalige minister van Ambtenarenzaken persoonlijk aangespoord om fair-tradeproducten aan te kopen. Ik heb vorig jaar al een uitbreiding van het koffieaankoopbeleid naar andere producten aangekondigd. Dit staat trouwens ook in de persmededeling die ik naar aanleiding van de Fair Trade Week heb verstuurd. Zoals vorig jaar, hebben we de medewerkers van de Vlaamse overheid tijdens deze week bijzondere maaltijden in onze restaurants aangeboden.

Er worden momenteel al heel wat milieuvriendelijke en eerlijke producten aangekocht. De DAB Catering koopt koffie, fruitsap en rode en witte wijn met het Max Havelaar-keurmerk. De DAB Catering neemt elk jaar deel aan de acties die in het kader van de Fair Trade Week worden georganiseerd. Op 13 oktober 2005 hebben de restaurants van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een menu aangeboden dat in de mate van het mogelijke met fair-trade-ingrediënten was bereid. Diezelfde dag zijn nog andere eerlijke producten in de kijker gezet, onder meer door middel van degustatiestandjes.

Ik zal even wat cijfergegevens in verband met het aankopen van fair-tradeproducten verschaffen. De Vlaamse overheid koopt jaarlijks ongeveer 30 ton koffie. In 2004 ging het om 30.108 kilogram, voor een totaalbedrag van 176.806,02 euro. De Vlaamse overheid koopt jaarlijks ook ongeveer 16.000 flessen van 1 liter fruitsap en 7000 flesjes van 20 centiliter fruitsap. Hoewel we hiermee pas in mei 2005 zijn begonnen, kan ik nu al melden dat het om 18.624,02 euro zal gaan. De cijfers met betrekking tot de rode en de witte wijn zijn nog niet beschikbaar. Die informatie zal ik pas later in het jaar kunnen verstrekken.

De Aloma sluit de contracten voor de aankoop van kringlooppapier en van milieuvriendelijke schoonmaakproducten af.

De Vlaamse overheid beschikt momenteel over drie hybride voertuigen en over één elektrisch voertuig. Bovendien zijn ongeveer 200 dienstfietsen als alternatief vervoermiddel in gebruik. Het gaat hier telkens om duurzame aankopen.

Alle raamcontracten van de Aloma bevatten milieucriteria. In sommige gevallen gaat het om minimale eisen waaraan de aangeboden producten moeten voldoen. In andere gevallen gaat het om criteria die

het mogelijk moeten maken om milieuvriendelijke producten bij het vergelijken van offertes positief te waarderen.

Voor voertuigen gaat het om het brandstoftype, om het brandstofverbruik, om de emissies en om de Euro 4-norm. Voor meubilair gaat het om de gebruikte materialen en om de productie- en afwerkingstechnieken. Bij de gunning vormt het gebruik van hout uit oerbossen een uitsluitingscriterium.

Voor bureaubenodigheden en -machines zijn dat energieverbruik, gebruikte materialen, gebruik van gerecycleerde materialen, recycleerbaarheid, emissies en productietechnieken. Bij het aanbestedingsdossier voor papier dat in juni 2005 werd toegewezen, waren de criteria onder andere het gebruik van postconsumervezel, waarbij papier bestaande uit 100 percent gerecycleerde vezel een hogere quotering voor selectie kreeg dan papier dat voor 50 percent uit gerecycleerde vezel bestaat. Uiteindelijk werd het contract afgesloten voor de levering van 100 percent gerecycleerd papier zonder optische witmakers.

Aloma werkte samen met de administratie Cultuur en de afdeling Logistiek van het departement Leefmilieu en Infrastructuur mee aan de actie 'Groen Bestek' van de Bond Beter Leefmilieu. Hierbij werden een aantal aankoopbestekken door een medewerker van de Bond Beter Leefmilieu gescreend inzake milieucriteria. Daaruit blijkt dat deze administraties reeds ver staan in deze materie en als voorbeeld kunnen dienen voor andere besturen.

In een aantal bestekken van de afdeling Gebouwen voor de aanschaf van technische uitrustingen wordt specifiek rekening gehouden met milieugebonden elementen, vooral voor uitrustingen die in voldoende hoeveelheden aanwezig moeten zijn of die een aanzienlijk verbruik hebben. Ik verwijs naar het bestek voor aanschaf van telefonie-uitrustingen en het bestek voor de uitvoering van databekabeling. Bij houtconstructies wordt het FSC-label gevraagd. FSC staat voor 'Forest Stewardship Council' of verantwoord bosbeheer. Bij toekomstige inhuringen van administratieve gebouwen wordt gebruik gemaakt van een beslissingsmatrix waarin de duurzaamheid is opgenomen. Het is de bedoeling om in 2006 de Helpdesk Import Vlaanderen op te richten om producten die in het Zuiden worden gekweekt mee bij ons te helpen invoeren.

In de nota Duurzame Ontwikkeling komt de overheid als 'grote consument' aan bod. Zoals vermeld

in punt 7.3.8 van de nota zal de Vlaamse overheid via de overheidsopdrachten de verschillende producten aankopen en ecologische, ethische en sociale selectiecriteria opnemen. De Vlaamse Regering heeft haar goedkeuring gegeven aan de eerste fase van de Vlaamse Strategie Duurzame Ontwikkeling. Ze gaf haar akkoord aan de kadertekst. Deze tekst geeft de algemene lijnen weer waarbinnen het Vlaamse beleid inzake Duurzame Ontwikkeling tot stand moet komen. De kadertekst heeft geenszins de bedoeling een allesomvattende neerslag te zijn van alle initiatieven die in dit verband zijn genomen of kunnen worden genomen. In de kadertekst wordt de Vlaamse overheid op verschillende plaatsen aangesproken op de voorbeeldrol die ze moet vervullen inzake duurzame ontwikkeling. Het gaat dan zowel over haar rol als wetgever, werkgever, consument, belegger en internationale speler.

Voor het eigenlijke aankoopbeleid zal de Vlaamse overheid via de overheidsopdrachten verschillende producten aankopen en ecologische, ethische en sociale selectiecriteria opnemen. Op die manier worden leveranciers gestimuleerd om activiteiten inzake eerlijke handel, maatschappelijk verantwoord ondernemen en duurzame ontwikkeling op te zetten. Bij de uitwerking van de operationele projecten zal ook telkens worden nagegaan hoe de voorbeeldrol van de Vlaamse overheid kan worden ingevuld. Concreet zal worden nagegaan welke actie of maatregel de Vlaamse overheid zelf kan nemen om die rol naar behoren te vervullen.

In de verdere uitwerking en concretisering van deze strategie – de zogenaamde tweede fase – is het de bedoeling om onder meer het begrip 'fair trade' op te nemen. Dat zal ook de plaats zijn waar alle beleidsmaatregelen kunnen worden opgesomd en uitgewerkt. Zoals ik al heb gezegd, heb ik niet gewacht op de nota Duurzame Ontwikkeling om ervoor te zorgen dat in onze aankoopbestekken en -contracten alle mogelijke nuttige criteria kunnen worden opgenomen.

De initiatieven die de Vlaamse administratie tot op heden heeft genomen, zijn gebaseerd op interne afspraken. De federale gids voor duurzame aankopen kan worden gebruikt als een leidraad bij de aankoop van bepaalde producten. In een aantal productcategorieën gaat de Vlaamse administratie nu reeds verder dan de voorschriften van de federale gids. Tot hiertoe werden nog geen initiatieven genomen voor een gelijkaardige gids op Vlaams niveau. Evenwel bestaat bijvoorbeeld het initiatief 'Milieu-

koopwijzer', een initiatief van Aminal dat zich richt tot de doelgroepen lokale besturen, administraties en scholen.

De Vlaamse minister van Bestuurszaken kan het beleid van aankoopdiensten rechtstreeks aansturen. Aangezien de aankoopdiensten van VOI's over een grote autonomie beschikken, is hun medewerking op dat vlak vereist.

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Joke Schauvliege: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw zeer uitgebreid en onderbouwd antwoord. Ik ben blij verrast dat de Vlaamse administratie inzake de criteria voor duurzame aankopen verder staat dan de federale overheid. Ik stel voor dat we daarover beter communiceren. De federale overheid heeft daar een grote informatiecampagne aan gekoppeld. Zo is er een website en een duurzame aankoopgids. Iedere administratie kan op die website terecht om een aantal criteria vast te leggen.

Blijkbaar staan we op een aantal punten verder, maar toch slagen we er niet in om dat ook over te brengen. Het zou niet slecht zijn voldoende aandacht te besteden aan de voorbeeldfunctie van de Vlaamse overheid en administratie.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer Carl Decaluwe tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de uitstapregeling en het cumuleren van functies bij Vlaamse ambtenaren

Vraag van de heer Marc van den Abeelen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het cumuleren van beheersfuncties bij de VDAB, Werkholding en T-Groep

Vraag van de heer Rob Verreycken tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de relevantie van en de tewerkstelling via projecten die zouden opgezet zijn door de NV Werkholding

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ongeveer 1 jaar geleden hebben een aantal leden van de Commissie voor Openbare Werken en Mobiliteit vragen gesteld over de werking van de BAM. De vragen gingen over het feit dat ambtenaren tijdens hun diensturen ook nog een aantal andere lucratieve mandaten uitoefenen. Ik heb toen een hele batterij schriftelijke vragen gesteld aan alle ministers over de stand van zaken. Ik wou weten welke ambtenaar in welke raad van bestuur zetelde en welke vergoeding hij daarvoor kreeg.

Wat me opviel, is dat de variatie tussen de vergoedingen voor gelijkaardige bevoegdheden enorm groot is, gaande van helemaal niets tot extreem veel. Iemand die zetelt in de raad van bestuur van de VRT krijgt een zitpenning van ocharme 68 euro per vergadering. Men zou natuurlijk kunnen zeggen dat de bestuurders van de VRT niets te zeggen hebben. Tot op heden klopt dat natuurlijk. Bestuurders van de Waterwegen en het Zeekanaal verdienen per kwartaal een kleine 1.000 euro. De bestuurders van de BAM vormen het andere uiterste. Ze beschikken over een bruto jaarvergoeding van 12.500 euro. De vertegenwoordigers van de Promotie Binnenvaart krijgen geen zitpenningen.

Ik heb zelf 11 jaar gezeteld in de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij. De bestuurders krijgen 68 euro per zitting. Het gaat daarbij wel om een bedrijf met een balanstotaal van 5 miljard euro. De dotatie voor de VRT bedraagt 250 miljoen euro. Dat zijn spectaculaire bedragen. Degenen die bij de Vlaamse openbare instelling Export Vlaanderen zitten, krijgen bijna niets. Er is dus een enorme variatie. Mijnheer de minister, moet men niet proberen om, rekening houdend met het feit dat het om een EVA of IVA gaat, ervoor te zorgen dat één lijn wordt gevolgd?

In een aantal gevallen kunnen we de vraag stellen of de ambtenaren die zetelen in de raad van bestuur van EVA's of andere vennootschappen niet tegelijkertijd rechter en partij zijn. Een bestuurder van een EVA of een NV kan ook topambtenaar zijn in de administratie. Als we kijken naar de stand van zaken in de verschillende statuten voor het Vlaams personeel, het stambesluit van de VOI's en het personeelsstatuut van de Vlaamse wetenschappelijke instellingen, is dat mogelijk. Zo staat er: 'De ambtenaar die een functie of een mandaat uitoefent die als gevolg van een wettelijke, decretale of reglementaire bepaling verbonden is aan het ambt dat hij uitoefent of als gevolg van een aanwijzing die ambtshalve gebeurt,

met andere woorden zonder kandidaatstelling, door de overheid waaronder hij ressorteert, oefent dus een beroepsactiviteit uit die inherent is aan zijn ambt.'

De cumulatie binnen de diensturen van een niet aan het ambt inherente beroepsactiviteit is onderworpen aan een voorafgaande toestemming, waarbij de activiteit aan de deontologische regels, bepaald in het personeelsstatuut en gepreciseerd in een aantal omzendbrieven, wordt getoetst aan het dienstbelang. De bevoegde ministers en de Vlaamse Regering moeten de toestemming verlenen aan een bepaalde categorie ambtenaren. Er is dus al een deontologische code. Toch heb ik het gevoel dat ze op een aantal punten moet worden verfijnd.

Over het feit dat ambtenaren een functie hebben bij een EVA of een andere parastatale kunnen we veel positieve zaken zeggen, maar we kunnen ook vragen stellen over het feit dat iemand tegelijkertijd rechter en partij kan zijn.

De afgelopen weken werden er in de media een aantal constructies blootgelegd waarbij ook topambtenaren die op pensioen gingen, in een nevenbedrijf via een eenmansvennootschap riant vergoedingen kregen. Mijnheer de minister, u weet dat de administrateur-generaal van de VDAB op pensioen is gegaan op 1 september 2004. Dezelfde administrateur-generaal is voorzitter van de zogenaamde T-groep, een privaatrechtelijke NV die de winstgevende activiteiten van de VDAB overkoepelt. Op die manier ontsnapt ze ook voor een deel aan de controle van de VDAB-bestuurders. Hetzelfde verhaal kennen we in andere parastatalen. In de Commissie voor Media hebben we het daarover al meerdere keren gehad. Bij de discussie over de wijziging van het VRT-decreet woedt een groot debat of bestuurders in de respectieve nevenraden van bestuur moeten zetelen.

We hebben ook gezien dat de betrokken administrateur-generaal beheerder is van twee van de gepri-vatiseerde VDAB-onderdelen, namelijk Construct Interim en Ergoflex. Ik vermoed dat juridisch en wet-telijk alles strikt genomen wel in orde zal zijn, maar we kunnen wel vragen stellen over de deontologie. De T-Groep werd opgericht op 16 december 2002. Een paar dagen later werd de vennootschap van de administrateur-generaal opgericht. Hij werkte toen nog bij de VDAB. Vanuit deontologisch oogpunt kan dat niet. Op het ogenblik dat hij een salaris kreeg als administrateur-generaal, werd hij ook nog eens vergoed via allerlei fiscale trucs door de afgeleide

onderdelen van de VDAB. We mogen vandaag toch een voorbeeldfunctie verwachten van de ambtenaren van de Vlaamse administratie.

Mijnheer de minister, sommige ambtenaren krijgen een vergoeding. Anderen, die waarschijnlijk evenveel werken, krijgen quasi niets. Daarnaast zijn er ambtenaren die, al dan niet met medeweten van de politieke overheid, bepaalde constructies opzetten. Bestaat er binnen de Vlaamse administratie een deontologische code over het zetelen in raden van bestuur voor topambtenaren? Ik heb al een paar keer verwezen naar het personeelsstatuut. Is het niet opportuun die code wat te verfijnen?

In welke mate is het verantwoord dat er tijdens de diensturen extra wordt bijverdiend? Op zich is het geen probleem dat iemand van 10 uur tot 12 uur regeringscommissaris speelt tegen een kleine vergoeding. Als die vergoeding echter 12.500 euro bruto per jaar bedraagt, dan moet daar zeker over worden gediscussieerd, vooral als dit niet het enige mandaat is. Op dat vlak moet de deontologische code worden verfijnd.

Zijn de constructies, en dan vooral in het geval van de administrateur-generaal van de VDAB, effectief goedgekeurd? Lijkt het niet logisch dat topambtenaren na hun pensioen gedurende een bepaalde periode niet in hun voormalige sector actief zijn? Dit moet ter discussie worden gesteld. In welke mate beschikt u over gegevens waaruit blijkt dat actieve topambtenaren beschikken over eenmansvennootschappen en in welke sector ze actief zijn? Is het tot slot niet nodig een soort code-Buysse te ontwikkelen voor de ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap?

De voorzitter: De heer Verreycken heeft het woord.

De heer Rob Verreycken: Mijnheer de voorzitter, ik ben de eerste om het vraagrecht van een parlementslid in de meest uitgebreide zin te verdedigen. Ik stel echter vast dat ik vorige week over exact hetzelfde onderwerp, namelijk de pensionering van de administrateur-generaal van de VDAB en de spelregels bij de NV Werkholding en de NV T-Groep, een vraag om uitleg heb ingediend.

Gisterenavond kreeg ik het bericht dat die vraag effectief was geagendeerd in de Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie omdat zowel de VDAB als Workholding daaronder vallen. Als er een samenhang is tussen deze interpellatie en de pro-

blematiek inzake Werkholding en T-Groep, dan had ook mijn vraag hier geagendeerd moeten worden. Als er geen samenhang is, begrijp ik niet waarom plotse-ling te elfder ure een vraag over dit onderwerp aan de agenda kan worden toegevoegd.

De voorzitter: Deze vraag is aan deze commissie toe-gewezen. Aangezien er over dit onderwerp al een interpellatie was ingediend, heb ik besloten deze vraag daaraan toe te voegen. Als ik dat niet had gedaan, dan konden de leden zich aansluiten bij de interpellatie. Ik vraag me af wat het verschil is tussen zich aansluiten bij een vraag of de vraag zelf stellen.

De heer Joris Van Hautem: Mijnheer de voorzitter, er is een vraag om uitleg ingediend over dezelfde proble-matiek in een andere commissie, maar intussen is die problematiek hier al geagendeerd.

De voorzitter: Ik regel de werkzaamheden van mijn eigen commissie. Ik probeer de ingediende vragen en interpellaties zo snel mogelijk af te werken.

De heer Rob Verreycken: Het is niet de eerste keer dat er in diverse commissies vragen over hetzelfde onder-werp worden ingediend. Er vindt dan blijkbaar toch overleg plaats tussen de diensten. Het is al meermaals gebeurd dat die vragen samen worden behandeld in een of andere commissie. In dit geval is dat blijkbaar niet gebeurd.

De voorzitter: Ik zal uitzoeken wat er is gebeurd en u hierover een verslag bezorgen. Het heeft in elk geval niets met vooringenomenheid te maken. Daar zult u geen voorbeelden van vinden, integendeel.

De heer van den Abeelen heeft het woord.

De heer Marc van den Abeelen: Mijnheer de minister, ik sluit me aan bij de vraag van de heer Decaluwe. Ik vind het heel bizar dat iemand een eenmansven-nootschap opricht 11 dagen voor hij een andere, beter betaalde functie opneemt. Misschien kon men de expertise van die persoon niet missen, maar het is wel vreemd dat dit op die manier gebeurt.

De privé-arbeidsintermediaren hebben niet veel ver-trouwen in de betrokkene omdat hij altijd een zeer koele minnaar is geweest van de afgesproken hervor-ming van de VDAB die moest leiden tot een splitsing van de acteurs- en regisseursrol. Voormalig Vlaams minister Landuyt heeft me in de Commissie voor Economie vaak met een kluitje in het riet gestuurd.

Dit is heel duidelijk een voorbeeld van hoe het deon-tologisch niet moet. De vraag is nu hoe het zit met de combinatie van de VDAB en de T-Groep. De man die vroeger alles leidde, zit nu bij de T-Groep en zal misschien nog een zeker gezag hebben waardoor de VDAB officieel niet op een deontologische en onaf-hankelijke manier kan functioneren.

Mijnheer de minister, is het cumuleren van een func-tie als administrateur-generaal van de VDAB met die van bestuurder van daarmee verbonden vennoot-schappen in overeenstemming met de deontologische code voor Vlaamse ambtenaren? Er is minstens een periode geweest waarbij er wel degelijk sprake was van cumul. Dat kan en mag niet. Ook bij de vergoe-ding heb ik zo mijn twijfels. Als men er tijdens het eerste jaar van de eenmansvennootschap al in slaagt een enorme som over te schrijven op de privé-reke-ning, dan vraag ik me af hoe dat valt te rijmen met de begroting.

Zult u hier concreet gevolg aan geven, zowel wat de betrokkene als de genoemde instelling betreft? In hoeverre is dit besproken op het niveau waar het moest worden besproken? Was het niet gewoon een beslissing van de raad van bestuur van de VDAB? Wie was de architect van deze constructie en wie was de vragende partij? Heeft de betrokkene zichzelf voorgesteld of werd hij gevraagd?

Mijnheer de minister, acht u het wenselijk om de deontologische code naar aanleiding van dit geval aan te passen om dergelijke cumuls van leiding-gevende en/of beheersfuncties te voorkomen? Zult u met de minister die verantwoordelijk is voor de VDAB, overleg plegen met het oog op de aanpassing van de rechten en plichten van VDAB-personeels-leden om dergelijke cumuls in de toekomst tegen te gaan? Zult u nagaan of er op dit ogenblik nog gelijkaardige cumuls bestaan? Zo ja, zult u de nodige maatregelen nemen om die aan te passen, ongedaan te maken en ze in de toekomst te voorkomen?

De voorzitter: Mijnheer Verreycken, ik stel voor dat we uw vraag om uitleg hier behandelen. Dat zal ook zo in de Handelingen worden vermeld. Niettemin zal ik onderzoeken waarom uw vraag in een andere com-missie is terechtgekomen.

De heer Verreycken heeft het woord.

De heer Rob Verreycken: De heer Decaluwe heeft deze problematiek wat opengetrokken en er een meer

algemene vraag van gemaakt. Toch had hij het voornamelijk over het geval dat recent in diverse media heel wat aandacht heeft gekregen.

Het gaat meer bepaald over de administrateur-generaal van de VDAB die vlak na zijn pensionering via een eenpersoonsvennootschap zeer grote bedragen heeft ontvangen voor twee functies. Voor de functie van dagelijks bestuurder van de NV Werkholding ontving hij 60.000 euro, voor de functie van dagelijks bestuurder van de NV T-Groep ontving hij bijna een half miljoen euro. Die bedragen zijn meegedeeld via een schriftelijke vraag. Ik citeer: 'Sinds de oprichting van de NV T-groep tot 31 december 2004' – dat is 25 maanden – 'werd aan haar dagelijks bestuur een totaal bedrag van 489.223 euro betaald.' Dat is een serieuze bedrag.

Er wordt gezegd dat dit misschien een legaal correcte constructie is, zij het deontologisch laakbaar, maar ik vrees dat het verder gaat. Tegenover een vergoeding moet altijd ook een prestatie staan. Volgens de statuten van de NV Werkholding is het de bedoeling dat ze met de donaties van de commerciële NV T-Groep projecten opzet voor sociale tewerkstelling.

Gelet op de enorme vergoedingen die zijn uitbetaald aan het dagelijks bestuur, heb ik gevraagd welke projecten van sociale tewerkstelling gerealiseerd werden. Het antwoord dat me bezorgd werd, was echter een lachertje. Het ging om welgeteld vier projecten, met wat coördinatie hier en wat sponsoring daar. Rechtstreeks werd welgeteld één persoon tewerkgesteld, namelijk een senior researcher in een of ander project. De doelstelling van de holding werd dus niet uitgevoerd, maar de bestuurders werden wel riant vergoed.

Deze gegevens zijn verbijsterend, maar geven me toch ook een déjà vu. Het verschijnsel is immers niet nieuw. Enkele jaren geleden was bij het stadsbestuur van Antwerpen hetzelfde aan de hand. Een aantal topambtenaren vonden dat ze in vergelijking met de privé-sector te weinig betaald werden. Hun redenering was dat ze een OCMW met 10.000 personeelsleden leidden, en dus betaald moesten worden net als de CEO van een bedrijf met 10.000 werknemers. Ze stootten echter op de beperkingen van de wetgeving, en gingen dan maar op zoek naar extras. Ze kenden zichzelf de bekende voordelen toe met kaarten en andere middelen.

De gevolgen daarvan zijn bekend. De stadsontvanger, de adjunct-stadsontvanger, de stadssecretaris en

anderen zijn moeten opstappen. In dit geval wordt dezelfde redenering gemaakt: de persoon in kwestie zei immers dat hij met dezelfde job in de privé-sector nog veel meer zou verdienen.

Die vergelijking loopt echter mank. De privé-sector en de publieke sector zijn twee verschillende werelden. Het grote verschil is dat een CEO van een privé-bedrijf zonder goede resultaten voortdurend het risico loopt van de ene dag op de andere ontslagen te worden door zijn raad van bestuur. In de publieke sector is dat niet het geval: zelfs als de resultaten van de NV Werkholding niets voorstellen, blijft de bestuurder op post. Bovendien is hij ook niet van plan weg te gaan en die regeling stop te zetten. Wel is, gezien de consternatie over die bedragen, beslist ze te halveren. Voortaan is hij tevreden met de helft.

Het verhaal is duidelijk nog niet afgelopen. Noch de betrokkene, noch de VDAB, noch de politieke verantwoordelijken zijn ervan overtuigd dat hier onmiddellijk paal en perk aan moet worden gesteld. Het is dus zeker op zijn plaats er in het parlement een paar ernstige vragen over te stellen.

Mijnheer de minister, wat zijn de regels en de voorschriften op dit vlak? Hoe luiden de codes? De betrokkene is gepensioneerd, en mag dus niet boven een bepaald niveau bijverdienen. Er wordt me echter verteld dat dit probleem omzeild kan worden door middel van een eenpersoonsvennootschap. Is dat correct? Zo ja, moeten we dan niet dringend bepalen dat topambtenaren geen eenpersoonsvennootschappen mogen oprichten?

Trends, een blad dat ter zake doorgaans goed is ingelicht, zegt dat het in dit geval op basis van de gegevens duidelijk is dat die eenpersoonsvennootschap alleen maar een geldsluis is, en geen vennootschap met een activiteit. Ze is zuiver bedoeld om een bepaalde wetgeving te omzeilen.

Mijnheer de minister, in de interpellatie van de heer Decaluwe en ook in mijn betoog komt één heel interessante vraag naar voren, namelijk hoeveel dergelijke situaties er nog zijn. Hoeveel topambtenaren doen onder een vergelijkbare vorm aan cumuleren van mandaten om hun wedde of pensioen aan te vullen via commerciële vennootschappen? Het liefst zou ik een duidelijke lijst krijgen van de ambtenaren in de instellingen van de Vlaamse overheid die tegelijkertijd ook mandaten uitoefenen, en voor welke extra bezoldiging. De belastingbetaler heeft er recht op dat te weten. Als het om eerbare situaties gaat, dan zul-

len ze dat wellicht ook kunnen verantwoorden. De situatie bij de VDAB heeft echter aangetoond dat er een ongezonde toestand groeit, waar we een lijn in zullen moeten trekken.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik kan en zal een antwoord geven op alle vragen die betrekking hebben op mijn beleidsdomein. Het gaat dan om de deontologische code, het statuut en de pensioenregelingen.

Op de concrete casus die deel uitmaakt van de vragen van de heren Decaluwe en van den Abeelen, en de hoofdmoot uitmaakt van de vraag van de heer Verreycken, kan ik echter niet ingaan, want ik ben er niet voor bevoegd. Die vragen zult u dus aan de bevoegde minister moeten stellen.

Ik ga in op de eerste vraag die bij alle vraagstellers aan bod is gekomen, namelijk over het deontologische aspect van deze aangelegenheid.

Voor de diensten van de Vlaamse Regering, namelijk het Ministerie en de Vlaamse wetenschappelijke instellingen, bestaat een deontologische code die de rechten en plichten van de personeelsleden nader omschrijft en bij ministeriële omzendbrief van 1 september 1998 is vastgelegd. Deze code bepaalt niet dat het verboden is voor een topambtenaar om te zetelen in een raad van bestuur, maar wel dat privébelangen de objectiviteit van de taakuitoefening niet mogen beïnvloeden. Dit is bijvoorbeeld het geval als de ambtenaar zelf of via een tussenpersoon belangen heeft in een bedrijf of organisatie die hij in zijn functie moet beoordelen bij een administratieve procedure.

Dat een ambtenaar in de raad van bestuur zetelt, vormt op zich geen probleem. In de oprichtingsdecreten van enkele Vlaamse openbare instellingen en publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschappen, de publiekrechtelijke EVA's, meer bepaald in de bepalingen met betrekking tot de samenstelling van de raad van bestuur, is zelfs bepaald dat leidend ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap of van een ander agentschap ambtshalve deel uitmaken van de raad van bestuur. Bepaalde voorbeelden die de heer Decaluwe heeft aangehaald, doen evenwel vragen rijzen, bijvoorbeeld of ambtenaren in dergelijke situaties niet tezelfdertijd rechter en partij zijn.

In de verschillende personeelsstatuten wordt met betrekking tot de deontologische rechten en plichten bepaald dat de hoedanigheid van ambtenaar of contractueel personeelslid onverenigbaar is met elke activiteit die de ambtenaar of het contractueel personeelslid zelf of via een tussenpersoon verricht en waardoor ofwel de ambtsplichten niet kunnen worden vervuld, ofwel de waardigheid van het ambt in het gedrang komt, ofwel de eigen onafhankelijkheid wordt aangetast, ofwel een conflict tussen tegenstrijdige belangen ontstaat.

De ambtenaren of de contractuele personeelsleden die zich kandidaat stellen voor een niet aan het ambt inherente opdracht of mandaat moeten hier rekening mee houden. Inbreuken op deze plichten kunnen worden bestraft in verhouding tot de feiten met één van de tuchtstraffen uit de tuchtregeling in de personeelsstatuten. De overheid die volgens het personeelsstatuut bevoegd is, kan de cumulatie binnen de diensturen van niet aan het ambt inherente beroepsactiviteiten toestaan, voor zover zij de beroepsactiviteit verenigbaar acht met de voormelde deontologische bepaling.

In de oprichtingsdecreten van sommige Vlaamse openbare instellingen en van sommige publiekrechtelijke EVA's worden een aantal onverenigbaarheden voor de leden van de raad van bestuur van de instelling of het agentschap vastgesteld. Elk van u kent er zo'n aantal. Bij de VRT bijvoorbeeld gelden een aantal onverenigbaarheden voor bestuurders. Dat geldt evenzeer voor een aantal andere raden van bestuur van openbare instellingen en EVA's. De bedoeling hiervan is belangenvermenging te vermijden.

In artikel 21 van het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid van 18 juli 2003 zijn een aantal onverenigbaarheden voor bestuurders van publiekrechtelijke EVA's bepaald. Tevens worden de gevolgen van het bestaan van een onverenigbaarheid geregeld: binnen een termijn van 3 maanden kan het betrokken lid van de raad van bestuur ervoor kiezen af te zien van de uitoefening van het mandaat of de functie die tot de onverenigbaarheid aanleiding geeft. Wordt binnen die termijn nagelaten de onverenigbare functies of mandaten neer te leggen, dan wordt het betrokken lid geacht van rechtswege afstand te hebben gedaan van zijn mandaat. Ook in artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van de strategische adviesraden worden een aantal onverenigbaarheden voor het lidmaatschap van de strategische adviesraden vastgesteld.

Alhoewel er dus reeds heel wat onverenigbaarheden decretaal of reglementair verankerd zijn, meen ik toch dat die nog kunnen worden aangevuld en verfijnd. Deze aanvulling en verfijning zal gebeuren naar aanleiding van de opstelling van een nieuwe en uitgebreidere deontologische code voor alle personeelsleden van de Vlaamse overheid. Ik ben van plan daar werk van te maken en wil er het advies over inwinnen van de integriteitcoördinator die binnenkort zal worden aangesteld.

De tweede vraag gaat over de mate van verantwoord zijn van het bijverdienen tijdens de diensturen. Hierbij wil ik ook uitleg geven over wat de regeling is bij betrekkingen die inherent zijn aan het ambt en die niet-inherent zijn aan het ambt, om te komen tot de concrete casus.

In de verschillende personeelsstatuten, namelijk het Vlaams personeelsstatuut, het stambesluit VOI en het personeelsstatuut van de Vlaamse wetenschappelijke instellingen, is een cumulatierегeling opgenomen voor de ambtenaar die binnen de diensturen een beroepsactiviteit cumuleert. De ambtenaar die een functie of mandaat uitoefent, die als gevolg van een wettelijke, decretale of reglementaire bepaling verbonden is aan het ambt dat hij uitoefent of als gevolg van een aanwijzing die ambtshalve – dit wil zeggen zonder kandidaatstelling – gebeurt door de overheid waaronder hij ressorteert, oefent een beroepsactiviteit uit die inherent is aan het ambt. Deze inherente activiteiten kunnen zowel buiten als binnen de diensturen uitgeoefend worden en worden van rechtswege uitgeoefend, dit wil zeggen dat ze uit hun aard niet afhankelijk zijn van een toelating. Dat lijkt me heel logisch.

De cumulatie binnen de diensturen van niet aan het ambt inherente beroepsactiviteiten is onderworpen aan een voorafgaande toestemming waarbij de activiteit aan de deontologische regels, bepaald in het personeelsstatuut en gepreciseerd in de deontologische code, en aan het dienstbelang wordt getoetst, aangezien er in principe een verbod bestaat om beroepsactiviteiten te cumuleren binnen de diensturen.

Het Vlaams personeelsstatuut bepaalt dat de toestemming tot cumulatie wordt gegeven door de Vlaamse Regering voor de ambtenaren van rang A4, door de functioneel bevoegde Vlaamse minister of ministers voor de ambtenaren van rang A3 en door de secretaris-generaal voor de ambtenaren van rang A2 en lager. Het personeelsstatuut van de

Vlaamse wetenschappelijke instellingen bepaalt dat de aanvraag tot cumulatie wordt toegestaan door de Vlaamse minister die bevoegd is voor het specifiek beleid inzake personeel voor het instellingshoofd en door het instellingshoofd voor het overige personeel. Volgens het stambesluit VOI wordt de cumulatiemachtiging verleend overeenkomstig de procedure die is vastgesteld door de directieraad. Voor de leidend ambtenaar en de adjunct-leidend ambtenaar wordt de aanvraag tot cumulatie toegestaan door de raad van bestuur of door de Vlaamse minister die belast is met het bestuur van de instelling voor de OVAM en de VMM.

De diverse personeelsstatuten noch de deontologische code verbieden dat de ambtenaar die de toestemming krijgt te cumuleren, voor deze activiteiten ook effectief zou worden vergoed. Zo hebben bijvoorbeeld een aantal ambtenaren die beroepshalve kennis en ervaring hebben opgedaan in een welbepaald domein, de toestemming gekregen om een aantal uur per academiejaar les te geven aan een universiteit of hogeschool en worden zij hiervoor door de betrokken universiteit of hogeschool vergoed.

U vroeg vervolgens in welke mate en op welke manier de bovenvermelde constructies op politiek niveau werden goedgekeurd. Voor dit concrete geval moet ik verwijzen naar de bevoegde minister. Ik heb u gezegd welke regels gelden voor de toestemming tot cumulatie van niet aan het ambt inherente cumuls. Daar bestaat een procedure voor waarover u de functioneel bevoegd minister kunt ondervragen. Ik zou de antwoorden ook niet kunnen geven als u me de vraag zou stellen, aangezien dit buiten mijn bevoegdheid valt.

Uw vierde vraag gaat over de oppensioenstelling en het eventuele verbod om daarna een bepaalde functie of een bepaald mandaat op te nemen. De deontologische code waarnaar ik heb verwezen, geldt enkel voor de personeelsleden die nog actief in dienst zijn. Ofschoon het theoretisch mogelijk is deze code of een aantal bepalingen ervan uit te breiden tot de personeelsleden die reeds gepensioneerd zijn, zou in dit geval een probleem inzake afdwingbaarheid rijzen. Indien een gepensioneerde topambtenaar een dergelijke bepaling negeert, kan die immers noch via de functioneringsevaluatie, noch via een tuchtmaatregel gestraft worden aangezien hij niet meer in dienst is.

Voor bepaalde mandaten die door de Vlaamse Regering worden toegekend, heb ik niet de wettelijke mid-

delen in handen om iets te doen. Ik heb het niet over bepaalde topfuncties in de privé-sector die eventueel ook onverenigbaar kunnen worden geacht met het uitgeoefend hebben van een topfunctie binnen de Vlaamse administratie tot aan de pensioenleeftijd. De deontologische code en tucht zijn niet afdwingbaar tegenover iemand die met pensioen is. Wel kunnen op politiek niveau afspraken worden gemaakt om bepaalde mandaten die door de Vlaamse Regering worden toegekend, niet toe te kennen aan gepensioneerde topambtenaren die in deze sector actief waren. Anderzijds hebben deze topambtenaren door hun kennis en ervaring vaak een belangrijke meerwaarde ten aanzien van externen.

Zoals vermeld in het antwoord op uw eerste vraag bepalen de oprichtingsdecreten van enkele Vlaamse openbare instellingen en publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschappen trouwens dat leidend ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap of van een ander agentschap ambtshalve deel uitmaken van de raad van bestuur. Als een topambtenaar ambtshalve zitting heeft in een raad van bestuur, kan het feit dat een gewezen topambtenaar zitting heeft in dezelfde raad van bestuur bezwaarlijk worden beschouwd als zijnde in strijd met de deontologische regels. Ik heb het over raden van bestuur waarbij de overheid tot aanstelling overgaat. Als decretaal is vastgelegd dat we een topambtenaar in de raad van bestuur kunnen benoemen, hebben we niet veel argumenten om te zeggen dat die topambtenaar, als hij met pensioen is, niet meer in die raad van bestuur zou kunnen zetelen.

Bij de opstelling van de uitgebreidere deontologische code zal alleszins ook dit aspect aan bod komen, waarbij moet worden nagegaan in welke mate de toekenning van een mandaat aan een gepensioneerde topambtenaar deontologisch verantwoord is. Daarentrent zullen we bepaalde verfijningen moeten realiseren.

Het aspect dat de heer Verreycken heeft aangehaald, namelijk de cumuleerbaarheid van het pensioen met bepaalde inkomsten, is een federaal probleem. In heel veel gevallen, ook in de privé-sector, is het allang de praktijk dat via een vennootschap wordt gewerkt zodat het uitgekeerde loon aan de betrokkenen niet het cumulatieverbod met het pensioen overstijgt. Dit is een federale aangelegenheid die te maken heeft met fiscaliteit en de federale pensioenwetgeving en kan op Vlaams niveau niet worden aangepakt.

Wat uw vijfde vraag betreft, mijnheer Decaluwe, beschik ik niet over dergelijke gegevens. Wat de beleidsdomeinen betreft waarvoor ikzelf bevoegd ben, zijn mij geen eenmansvennootschappen bekend die volledig in handen zijn van huidige of gewezen topambtenaren. Ik weet ook niet of wij nu over het instrument beschikken om daaromtrent de volledige informatie te verwerven. Ik ben van plan dit grondiger na te kijken. Ik heb er in elk geval geen enkele inventaris van. Het zou de moeite lonen na te gaan of cumulaties via dergelijke vennootschappen bestaan en of we ze in kaart kunnen brengen. Transparantie is het eerste wat we nodig hebben in dergelijke aangelegenheden.

De problematiek die u in uw zesde vraag aankaart, wijst nogmaals op de sterke nood aan een structurele verankering van het expliciete beleid inzake betrouwbaarheid en integriteitszorg binnen de Vlaamse overheidsorganisatie. Integriteit en betrouwbaarheid van de organisatie en alle medewerkers zijn in de relatief nieuwe overheidscontext van verzelfstandiging en al dan niet particuliere marktgerichtheid meer dan ooit elementair voor een Vlaamse overheid die van kwaliteit in de breedste zin het hoofddoel maakt.

Zoals aangekondigd in mijn beleidsnota Bestuurszaken 2004-2009 zal ik in het kader van het integriteitsbeleid voor de Vlaamse overheid de nodige initiatieven nemen om mogelijke schemerzones inzake ethiek, deontologie en deugdelijk bestuur weg te werken. Ik zal het integriteitsbeleid ook koppelen aan het thema deugdelijk bestuur. In dit kader is de oprichting en samenstelling van een werkgroep of task force met interne en externe specialisten momenteel volop aan de gang. De werkzaamheden van de werkgroep zullen leiden tot een uitgebreid rapport met aanbevelingen voor de Vlaamse Regering om de principes van deugdelijk bestuur overal in de Vlaamse overheid in te bedden.

Zeker in een verzelfstandigd overheidslandschap is dit een absolute noodzaak. Ik zal in dit verband de nodige initiatieven nemen en de overige leden van de Vlaamse Regering voldoende stimuli aanbieden.

In het kader van dit integriteitsbeleid en van het streven naar een deugdelijk bestuur binnen de Vlaamse overheid bereid ik momenteel een nota voor de Vlaamse Regering voor. Deze nota heeft betrekking op de transparantie van de financiële voordelen van de topambtenaren. Die voordelen omvatten onder meer zitpenningen en andere vergoedingen die per-

soneelsleden ten gevolge van een aanstelling door de Vlaamse Regering ontvangen. Het gaat hier om diverse functies, bijvoorbeeld gedelegeerd bestuurder van een bedrijf, regeringscommissaris of vertegenwoordiger van de Vlaamse Regering in een commissie.

In de VS is het vrij gebruikelijk de verloning van topmanagers bekend te maken. In Europa zijn we hier in het algemeen vrij terughoudend in. Hiervoor wordt vaak met het argument van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer geschermd. Op dit vlak valt recent een evolutie te bespeuren. Ik denk hierbij niet enkel aan de initiatieven die grote privé-bedrijven nemen om zelfregulerend op te treden, er is recent ook een wetgevend initiatief genomen. Bij mijn weten heeft tot nu toe enkel de Senaat dit wetsvoorstel goedgekeurd. In de toekomst zullen de topmanagers van beursgenoteerde bedrijven hun vergoeding bekend moeten maken. In mijn nota voor de Vlaamse Regering tracht ik deze transparantie naar de Vlaamse openbare sector door te trekken.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Ik dank de minister voor zijn formeel-juridisch antwoord. Blijkbaar wil hij een aantal elementen uit de schemerzone halen. Eigenlijk bevestigt hij hiermee dat er op dit ogenblik problemen zijn. Ik ga volledig akkoord met het streven om de bestaande deontologische code te verfijnen.

Wat de positie van gepensioneerde ambtenaren betreft, beschikt de Vlaamse overheid over alle instrumenten om de situatie onder controle te houden. Indien de Vlaamse overheid beslist dat bestuurders met een eenpersoonsvennootschap niet meer zullen worden benoemd, kan dit ook niet meer gebeuren.

Er zijn te veel eenpersoonsvennootschappen. Dit is pure fiscale ontwijing. De mensen die deze eenpersoonsvennootschappen oprichten, zijn eigenlijk slechts op één plaats actief en zouden bijgevolg het statuut van bediende moeten hebben. Nu gebruiken ze hun vennootschappen om de pensioenwetgeving te omzeilen.

De Vlaamse overheid beschikt over de nodige hefboomen om de situatie onder controle te houden. Bovendien moet de Vlaamse overheid het goede voorbeeld geven. Bestuurders zouden hun vergoeding niet via een eenpersoonsvennootschap mogen opstrijken. Bij

het verfijnen van de deontologische code moet hier rekening mee worden gehouden.

Volgens mij moet de Vlaamse Regering over de benoeming van de leden van raden van bestuur beslissen. Volgens de minister worden deze constructies niet op het politieke niveau goedgekeurd. Blijkbaar weet hij niet hoe bepaalde beslissingen tot stand zijn gekomen. In het geval van de heer Bostyn gaat het om iemand die op het ogenblik van zijn benoeming nog in dienst was als een ambtenaar van een rang hoger dan A4. Bijgevolg is dit wel een zaak van de Vlaamse Regering.

Minister Geert Bourgeois: Ik wil dit nog even verduidelijken. Ik heb daarnet al uitgelegd hoe het aanstellingsysteem precies werkt. We moeten steeds het onderscheid tussen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, de Vlaamse wetenschappelijke instellingen en de VOI's maken. Als het om een VOI gaat, is dit niet de zaak van de Vlaamse Regering.

Dit geldt ook voor de voorliggende casus. Ik weet niet wat de raad van bestuur precies heeft beslist, noch of de destijds bevoegde minister bij deze beslissing betrokken was. Dit is een zaak van de VOI in kwestie.

Ik heb het systeem daarnet toegelicht. Ik heb uitgelegd hoe over een niet aan het ambt inherente cumul wordt beslist. Als het om het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap gaat, beslist de Vlaamse Regering. De VDAB is echter een VOI.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de minister, de moraal van het verhaal is dat de Vlaamse Regering dit niet heeft besproken. Op dat vlak is uw antwoord zeer formeel.

Minister Geert Bourgeois: Ik weet niet of de vorige Vlaamse Regering dit heeft besproken, want ik maakte er geen deel van uit. In elk geval weet ik zeker dat de beslissingsbevoegdheid niet bij de Vlaamse Regering berust. Ik heb daarnet al toegelicht wie dergelijke beslissingen neemt.

De heer Carl Decaluwe: We zouden de notulen van de vergaderingen van de Vlaamse Regering van de afgelopen 5 jaar eens kunnen nakijken. In mijn ogen maakt dit deel uit van de parlementaire controle. Zoals daarnet al is gesteld, gaat het hier niet om kleingeld. Bovendien gaat het hier om belastinggeld.

Op de keper beschouw, gaat het hier om een aflevering van de Pak-de-poen-show en om een onskent-onsmentaliteit. Ik druk me voorzichtig uit, en ik wil niet provocerend overkomen, maar deontologisch kan dit niet door de beugel. Ik zal het Rekenhof vragen een onderzoek in te stellen. Wettelijk is alles in orde. Iedereen moet echter een beetje respect voor de eigen functie hebben. Indien ministers dit zouden hebben goedgekeurd, kan ik me daar enkel voor schamen. We zullen zien hoe het afloopt. Ik ben alleszins van mening dat het Rekenhof bevoegd moet zijn om dergelijke situaties te onderzoeken. Nu helpen bepaalde mensen elkaar op kosten van de belastingbetaler.

Het gaat hier om de transparantie bij VOI's en EVA's. Iedereen herinnert zich allicht de moeite die we hebben moeten doen om informatie te krijgen over de benoeming van de heer Van Hecke bij de VRT. De heer Van Hecke heeft een vennootschap samen met zijn vrouw. Ook dit is een aflevering van de Pak-de-poen-show.

In het verleden zijn met belastinggeld heel wat dergelijke contracten afgesloten. We kunnen hier waarschijnlijk nog wel voorbeelden vinden. Her en der werken topambtenaren ook als adviseur, onder meer in het beleidsdomein Openbare Werken.

Alle Vlaamse volksvertegenwoordigers hebben een deontologische code onderschreven. Het kan niet dat ambtenaren, al dan niet ingedeekt door een minister of door de Vlaamse Regering, door een gebrek aan transparantie hun eigen weg kunnen gaan. We zullen de minister ten volle steunen in zijn initiatieven om de zaken transparanter te maken en te verfijnen.

Ik vind het jammer dat we alle betrokken ministers apart moeten bevragen. De minister van Ambtenarenzaken zou ons moeten kunnen meedelen wat er in welk departement gebeurt. Als we alle ministers apart vragen moeten voorschotelen, moeten we al bijna aan onderzoeksjournalistiek doen.

De Vlaamse Regering moet tot een coherente oplossing komen, los van de partijpolitiek. We moeten open kaart durven spelen. Iedereen is in het verleden in hetzelfde bedje ziek geweest. Op sommige plaatsen is dit misschien nog steeds het geval. We moeten schoon schip maken, want wij krijgen uiteindelijk de rekening gepresenteerd. Wij staan immers om de 5 jaar op de wipplank. Ondertussen wordt de rekening van de heer Bostyn rijkelijk gespijsd. Bij de afreke-

ning zullen ministers en volksvertegenwoordigers het gelag betalen.

De voorzitter: De heer van den Abeelen heeft het woord.

De heer Marc van den Abeelen: Ik dank de minister voor zijn juridisch zeer gefundeerd antwoord. Als ik het goed heb begrepen, zullen we aangaande de cumul, de verloning en de deontologie een debat met minister Van Brempt hebben in de Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie.

De voorzitter: Er is in dit verband een voorstel gedaan. Het is echter niet mijn taak de werkzaamheden van een andere commissie te regelen. We kunnen de leden van die commissie en de bevoegde minister echter wel op de hoogte brengen van wat hier al is gezegd.

De heer Marc van den Abeelen: Ik wil hier nog een opmerking maken over de aberraties in het systeem. Tijdens de vorige legislatuur hebben we in de Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie langdurig over de opdeling van de VDAB in een actor en een regisseur gediscussieerd. Eigenlijk gaat het om een compartimentering van de vroegere VOI. De heer Bostyn heeft toen verklaard dat we de privé-arbeidsbemiddelaars niet mogen vertrouwen omdat ze te veel geld verdienen. Dit zou niet altijd in het voordeel van de werkzoekenden uitdraaien. Ik vraag me af hoe het zo ver is kunnen komen.

De voorzitter: De heer Verreycken heeft het woord.

De heer Rob Verreycken: Ik moet in de eerste plaats vaststellen dat de minister geen antwoord op mijn concrete vragen heeft gegeven. Aangezien mijn vraag om uitleg op het laatste nippertje aan de agenda is toegevoegd, heb ik daar begrip voor.

Blijkbaar zal een bijeenkomst met minister Van Brempt worden georganiseerd. Ik zou er willen op aandringen mijn concrete vragen aan de agenda van de bevoegde commissie toe te voegen. Indien nodig, zal ik mijn vraag om uitleg opnieuw indienen. Aangezien mijn vragen nog niet zijn beantwoord, lijkt het me alvast nodig ze opnieuw te stellen.

De voorzitter: Laten we hierover duidelijk zijn. Iedereen die vandaag geen antwoord op zijn vragen heeft gekregen, kan die vragen best opnieuw indienen en aan de functioneel bevoegde minister stellen.

De heer Rob Verreycken: Los daarvan moet ik ook vaststellen dat de minister geen bevredigend antwoord op de andere vragen heeft gegeven.

In zijn interpellatie heeft de heer Decaluwe een aantal vragen over de casus T-Groep gesteld. Volgens de minister moet hij zich hiervoor tot de functioneel bevoegde minister wenden. Dit lijkt me de kern van het probleem. De Vlaamse Regering is een collegiaal orgaan. De Vlaamse Regering zou in haar geheel antwoorden op vragen over een casus als deze moeten formuleren. Aangezien deze vragen een ambtenaar betreffen, lijkt de minister van Bestuurszaken me bij uitstek geschikt om de nodige antwoorden te geven. Volgens de minister van Bestuurszaken moeten we ons echter tot de functioneel bevoegde minister wenden. Dit betekent dat alle functioneel bevoegde ministers speelruimte krijgen. Ze hebben allemaal hun eigen zandbak en daarin mogen ze allemaal hun eigen zin doen. Nadien moeten ze dan maar zelf voor de gevolgen instaan. Dit lijkt me geen correcte ingesteldheid. De Vlaamse Regering moet steeds collegiaal optreden. Indien de Vlaamse Regering vindt dat het hier een verantwoorde uitgave betreft, moet ze hier op een collegiale wijze over kunnen communiceren.

Dit onderdeel van het probleem is duidelijk verbonden met de gebruiken binnen bepaalde politieke families. Bepaalde instellingen worden al gedurende decennia door een bepaalde politieke kleur gemonopoliseerd. We mogen dan ook niet verbaasd zijn dat er op een bepaald ogenblik ongelukken gebeuren en dat bepaalde vrienden op een incorrecte manier worden beloond. De Vlaamse Regering zou op dit vlak een collegiaal initiatief moeten nemen.

De minister heeft niet alle vragen van de heer Decaluwe beantwoord. Hoe zit het met de lijst van cumuls? Hoe zit het bij de andere diensten en instellingen? De minister heeft de goedkeuringsmechanismen toegelicht. De lijst van aanstellingen die zijn goedgekeurd en aanvaard, ontbreekt evenwel.

Ik vind dit niet correct. Het Vlaams Parlement heeft de minister uitdrukkelijk om een overzicht van de cumuls gevraagd. We krijgen echter geen lijst te zien. Ik vind dit onrustwekkend. De casus die we hier hebben besproken, toont aan dat deze onrust gerechtvaardigd is. Waar één geval is, zijn zeker nog meer gevallen te vinden. Ik ben ervan overtuigd dat dit niet het enige geval is. Ik vind trouwens ook dat de minister er zich te gemakkelijk van afmaakt door te zeggen

dat die extra vergoedingen via de eenpersoons-bvba's en -vennootschappen tot de bevoegdheid behoren van de federale overheid. In dit geval gaat het echter om een concreet probleem. In dit concrete geval antwoordt minister Van Brempt op mijn vraag: 'De Vlaamse overheid heeft alle aandelen in de NV Werkholding. De NV Werkholding heeft 100 percent van de aandelen van de NV T-Groep. De Vlaamse overheid benoemt en ontslaat dus de bestuurders van de NV Werkholding.' Het is dus de Vlaamse overheid zelf die iemand plaatst.

Als er dan een constructie is waarbij dergelijke vergoedingen worden uitbetaald via een eenpersoonsvennootschap, dan is de Vlaamse overheid daarvan op de hoogte. Ze keurt de zaak dan ook – minstens impliciet – goed. De vraag rijst dan waarom de Vlaamse overheid of de functionele minister akkoord gaat met een constructie waarbij men in feite vanaf het begin weet dat de normale spelregels over de bijverdiensten van gepensioneerden worden omzeild. De Vlaamse overheid is daar van bij het begin bij betrokken en geeft er haar politieke rugdekking aan. Dat is hier het punt! Het gaat er niet om dat er eventueel op het federale vlak een probleem is over het gebruik van bvba's.

Mijnheer de minister, een heleboel vragen blijven onbeantwoord. Ik wacht af wat er in de motie zal staan. Ik steun volledig het verzoek om het Rekenhof bij de zaak te betrekken. Dat is de eerste fase. De tweede fase moet zich volgende week afspelen in de Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie, waar we een zeer grondig antwoord moeten krijgen van de bevoegde minister op al onze concrete vragen.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de minister, u zegt dat het uw bevoegdheid niet is. We hebben onze vraag 2 weken geleden ingediend. We hadden de lijst kunnen vragen via een schriftelijke vraag, en we zouden dan het standaard antwoord hebben gekregen. Ik stel voor dat u volgende vrijdag tijdens de vergadering van de ministerraad vraagt dat elke minister voor zijn eigen departement nagaat wat er bestaat en dat volgende week een lijstje wordt overgemaakt. Ik kan me niet inbeelden dat er veel gevallen zijn.

Men mag ons niet verplichten om de hele administratieve molen via een schriftelijke vraag in werking te stellen. Ik stel voor dat de vraag mondeling aan de regering wordt gesteld en dat we de lijst volgende week hebben.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, ik wil toch nog eens een paar zaken duidelijk stellen. Ik heb de indruk dat mijn antwoord door sommigen niet begrepen is of, in het geval van de heer Verreycken, uitdrukkelijk verkeerd wordt uitgelegd. Ik heb volledige duidelijkheid gegeven over het beslissings-systeem. Ik heb gezegd dat de Vlaamse Regering, ten gevolge van de bestaande decreten, niets te zeggen heeft over deze concrete cumul. Ik heb u uitgelegd wat het systeem is voor de Vlaamse Gemeenschap, voor de wetenschappelijke instellingen en voor de VOI's. De raad van bestuur zou daar beslist moeten hebben volgens de decretale bepalingen.

Natuurlijk beslist de Vlaamse Regering collegiaal. Als ze hierover echter geen beslissing heeft getroffen en er ook geen beslissingsbevoegdheid over heeft, is het zeer logisch dat u de functioneel bevoegde minister aanspreekt. U kunt natuurlijk altijd vragen dat een bepaalde minister namens een collega een antwoord geeft. Dat is echter niet gebruikelijk. Dat gebeurt indien een minister verhinderd is. Het is de regel dat de functioneel bevoegde minister het antwoord geeft.

Mijnheer Verreycken, ik heb ook niet de vraag gekregen van de heer Decaluwe over de bestaande cumuls. Ik heb één concrete vraag gekregen over de lijst van de eenpersoonsvennootschappen. Ik heb gezegd dat ik daarop het antwoord niet heb.

Mijnheer Decaluwe, ik wil die vraag wel stellen. U weet echter ook hoeveel tijd het vergt om gecoördineerde antwoorden te verstrekken voor de hele Vlaamse overheid, voor de wetenschappelijke instellingen, voor de VOI's. Ik krijg die gegevens niet op een paar dagen, zelfs niet met de beste wil van de wereld. Als u een schriftelijke vraag indient, zal het antwoord gecoördineerd worden en zal het binnen de gebruikelijke termijn worden verstrekt. Het gebeurt dat die termijn met een paar dagen wordt overschreden. We doen echter ons best om dat te vermijden.

De voorzitter: Mijnheer de minister, mogen we ervan uitgaan dat de vraag is gesteld en dat alle leden van de Vlaamse Regering wordt verzocht na te gaan welke Vlaamse ambtenaren die nog effectief in dienst zijn of op pensioen zijn, uitbetaald worden via een eenpersoonsvennootschap? De schriftelijke vraag moet dan niet meer worden ingediend. Dat maakt ook dat u niet onmiddellijk aan een termijn bent gebonden.

Minister Geert Bourgeois: Ik heb daar geen probleem mee. Ik wil ook een antwoord geven binnen een redelijke termijn. Alleen wil ik erop wijzen dat we die gegevens niet zomaar ergens kunnen wegplukken. Mocht dat het geval zijn, zou ik u het antwoord hebben gegeven.

De voorzitter: Ik veronderstel dat geen enkele minister pasklare gegevens heeft. Zij zullen dat ook moeten nagaan.

Minister Geert Bourgeois: Daarbij komt nog dat men zich zal moeten wenden tot de verzelfstandigde agentschappen, die door het nieuwe decreet nog meer zelfstandigheid krijgen. Ik heb hier volledige klaarheid gegeven.

Mijnheer Verreycken, ook over de pensioenen legt u mijn woorden verkeerd uit. Ik heb een onderscheid gemaakt tussen cumul in privé-vennootschappen en cumul in vennootschappen van de Vlaamse overheid. Ik heb gezegd dat we in dat geval regels zouden kunnen instellen waarbij cumul door een gepensioneerd ambtenaar niet kan. Voor privé-vennootschappen heb ik jammer genoeg niet die middelen. Als u een suggestie hebt, geef ze me dan. De deontologische code is niet afdwingbaar voor iemand die op pensioen is. Hetzelfde geldt voor de tuchtregels. Hoe kan ik een ambtenaar bij Leefmilieu verbieden na zijn pensioen consultant te worden inzake leefmilieu?

Wat de fiscale cumul betreft, gaat het om een federale bevoegdheid. U kunt dat betreuren, maar het is wel zo. Ik stel voor dat u morgen een voorstel van decreet indient om de fiscale cumul onmogelijk te maken. U zult zien dat u de bevoegdheid overschrijdt.

Ik heb telkens gezegd wat de regeling is. Ik heb bovendien niet steeds een juridisch antwoord gegeven. Ik heb ook gezegd dat ik meer transparantie wil. We moeten weten wie wat doet, welke cumuls er zijn en wat daar pecuniair aan verbonden is.

Ik heb ook gezegd dat ik de deontologische code wil uitbreiden. Ik heb u gezegd dat ze niet van toepassing is op de VOI's. Ik heb u gezegd dat ik zal nagaan hoe ze kan worden verfijnd en uitgebreid. Ze dateert van 1998. Het is passend na te gaan waar ze kan worden verbeterd en aangescherpt. We moeten ook nagaan hoe we de code kunnen toepassen op het geheel van de Vlaamse overheid en niet alleen op de ambtenaren en de Vlaamse wetenschappelijke instellingen.

Wat het pensioen betreft, zie ik niet in wat ik kan doen. Voor de Vlaamse overheidsbedrijven kan de overheid wel zeggen dat een gepensioneerd ambtenaar wel of niet een bepaalde bestuursfunctie kan uitoefenen in een Vlaams overheidsbedrijf.

Ik heb u in alle openheid gezegd wat de juridische situatie is zoals ze blijkt uit de diverse statuten, wie wat waar beslist, welke regels in welk geval gelden. Ik heb ook gezegd wat volgens mij moet gebeuren. Voor de rest kan ik u niet antwoorden. De vraag moet worden gesteld aan de functioneel bevoegde minister. Dat is de logica zelf.

De voorzitter: De heer Verreycken heeft het woord.

De heer Rob Verreycken: Mijnheer de minister, in heel uw uiteenzetting heb ik maar één zaak gemist. U hebt hier niet gezegd dat wat we u hier hebben gehoord, niet door de beugel kan en dat het noodzakelijk is dat er wordt ingegrepen. Als ik dan lees dat het de Vlaamse Regering is die de betrokkene benoemt, dan moet het voor u ook mogelijk zijn om vanavond een ontwerp van besluit op te stellen en op de eerstvolgende vergadering van de Vlaamse Regering de functioneel bevoegde minister een document in die zin voor te leggen.

Dat is misschien te eenvoudig. Ik heb uw hele uiteenzetting over de deontologische code gevolgd. Ik denk echter dat het mogelijk is om iets te doen aan dit specifieke geval. U kunt pleiten voor meer transparantie, voor verbetering, voor codes, enzovoort, maar u wordt afgerekend op basis van concrete gevallen. Hier is er een. De feiten liggen vast. Als u de politieke wil hebt, zou u kunnen ingrijpen en zeggen dat dit een lijn is die niet mag worden overschreden. Daardoor zou u een signaal geven.

Met redenen omklede moties

De voorzitter: Door de heer Decaluwe en door de heer Verreycken werden tot besluit van deze interpellatie met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Mark Demesmaeker tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de aanduiding van een expert voor het strikt optreden tegen mogelijk financiële discriminatie door gemeentebesturen van Vlaamse verenigingen

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de saga over de niet-splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde is ondertussen al een tijdje oud. We zijn nog niet vergeten dat dit punt van het Vlaams regeerakkoord niet is uitgevoerd. Voor de Vlaamse Regering was dat aanleiding om een krachtig signaal te geven in de vorm van de aanvullende regeerverklaring van 18 mei 2005. Daarin heeft ze een aantal actiepunten geformuleerd en aangescherpt en wordt er ruime aandacht geschonken aan het Vlaams beleid in de Vlaamse Rand rond Brussel.

Ik hoop er u niet van te overtuigen dat de aanvullende regeerverklaring voor ons van cruciaal belang is. We zullen dan ook op een constructieve manier de uitvoering ervan op de voet volgen.

Mijnheer de minister, mijn eerste vraag gaat over de discriminatie van de jeugd-, cultuur- en sportverenigingen in de Vlaamse Rand. Dat is een oud zeer. Het probleem sleept al jaren aan. Op het terrein worden regelmatig heel wat klachten geventileerd. De Vlaamse Regering heeft in de regeerverklaring van 18 mei dan ook gesteld dat de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur zal optreden tegen mogelijke financiële discriminatie van Vlaamse verenigingen door gemeentebesturen van de Vlaamse faciliteitsgemeenten in de Rand. Tegelijkertijd worden ook de mogelijkheden van de vzw de Rand versterkt om initiatieven en verenigingen rechtstreeks te ondersteunen. De twee initiatieven sluiten elkaar niet uit.

Mijnheer de minister, de heer Van Nieuwenhuysen heeft u op 31 mei al over dit onderwerp onderzocht. In uw antwoord zei u dat u de gouverneur de opdracht hebt gegeven een rapport op te stellen om mogelijke discriminatie van Vlaamse verenigingen vast te stellen op basis van gemeentebegrotingen, rekeningen, subsidiereglementen, enzovoort. Nadien zou u, indien nodig, sancties opleggen op basis van het decreet op het administratief toezicht.

We hebben er alle begrip voor dat u zich wilt baseren op feiten, op een goed onderbouwd dossier en op een onderzoek van rekeningen, van subsidiereglementen. Dat is een arbeidsintensief werk. Dat is ook de reden waarom u zei dat u geen exacte timing kon geven. Dat was de lente, maar nu is het herfst. Wat is de stand van zaken in uitvoering van dit punt uit het aanvullend regeerakkoord? Wanneer verwacht u het rapport van de gouverneur? Bent u in staat om, onmiddellijk aansluitend op het rapport van de gouverneur, indien nodig sancties op te leggen?

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Joke Schauvliege: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ook voor ons zijn die actiepunten omtrent het Vlaamse beleid in de Rand heel belangrijk en we volgen die met aandacht op. U hebt aangekondigd een onderzoek te vragen aan de gouverneur over de discriminatie van de Vlaamse verenigingen. Wij vinden het belangrijk dat er op korte termijn resultaten zijn. Wat is de stand van zaken?

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik heb uw antwoord van 31 mei er nog eens op nagelezen en u hebt toen niet echt in uw kaarten laten kijken inzake de sancties die u zou nemen mocht uit het onderzoek van de gouverneur blijken dat de betrokken gemeentebesturen Vlaamse verenigingen daadwerkelijk financieel op een of andere manier zouden discrimineren. Het is een publiek geheim, maar het wordt door sommigen nog in twijfel getrokken.

U hebt wel laten verstaan dat de verwachtingen wat dat betreft niet te hoog mogen liggen omdat heel wat decreten niet in een sanctiemogelijkheid voorzien. U hebt wel bevestigd dat de rekeningen kunnen worden geschrapt of geschorst en dat de middelen die onterecht werden uitgegeven, teruggevorderd kunnen worden. Of de verantwoordelijken voor de discriminatie op een of andere manier ook ter verantwoording zouden worden geroepen, is vorige keer niet echt duidelijk geworden. Mogelijk kunt u daar meer over vertellen in uw antwoord op de derde vraag van de heer Demesmaeker, namelijk of u in staat bent om indien nodig sancties op te leggen.

Daarnaast ga ik ervan uit dat u op dit ogenblik al iets meer zult kunnen vertellen over het tijdspad van dit onderzoek. Ik heb daar ook vragen bij. Als ik afga op de antwoorden die u geregeld verstrekt op schriftelijke vragen over wanpraktijken of onwettelijke beslissingen die worden getroffen door de gemeentebesturen van de faciliteitengemeenten, dan moet de gouverneur nogal wat onderzoekswerk uitvoeren in de Vlaamse Rand. Dit dossier mag toch niet aanslepen.

We hebben recent vernomen dat er gemeentebesturen van overal in Vlaanderen financiële steun verlenen aan die Vlaamse verenigingen in de Randgemeenten. Deze week was er nog het bericht dat het gemeentebestuur van Schoten een financiële bijdrage had toegekend. Dat is fantastisch, maar het is tegelijk ontluisterend en het lijkt wel een verhaal uit de vorige eeuw toen geregeld dergelijke initiatieven moesten worden genomen. Het zou eigenlijk niet meer van deze tijd mogen zijn. Ik hoop dat u daar snel een einde aan zult kunnen maken.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, het gaat hier om een probleem dat geregeld terugkomt en dat we opvolgen. Ik heb al meermaals gezegd dat vandaag alle gemeenteraadszittingen in de zes gemeenten worden opgevolgd door een vertegenwoordiger van de gouverneur van Vlaams-Brabant in het kader van het Binnenlands Bestuur, net om erop toe te zien dat daar de bestuurs taalwetgeving wordt toegepast. We laten niets onverlet in deze zaak.

In de aanvullende regeerverklaring van 18 mei zitten Binnenlands Bestuur en Huisvesting, de twee domeinen waarvoor ik verantwoordelijk ben, in de spits. Ik laat niet na mijn verantwoordelijkheid te nemen. Ik verwijs ook naar de aanvullende rondzendbrief die ik aan alle gemeentebesturen heb gestuurd om instructie te geven over hoe het zit met de bestuurstaalwetgeving ingevolge het arrest van het einde van vorig jaar over de zogenaamde rondzendbrief-Peeters en de rondzendbrief-Martens. In het Gemeentedecreet dat het Vlaams Parlement heeft goedgekeurd, is expliciet een bepaling opgenomen – en dat is een gevolg van de aanvullende regeerverklaring van 18 mei – dat eenieder die een uitvoerend mandaat opneemt in een lokaal bestuur, het Nederlands moet kennen.

De vraag over de expert voor de vernederlandsing van het straatbeeld zal ik hierna beantwoorden. De procedure ervan zit nu in de eindfase.

Wat betreft de mogelijke financiële discriminaties van het Vlaamse verenigingsleven in de Randgemeenten heb ik in juni aan de gouverneur van Vlaams-Brabant gevraagd een onderzoek te doen over de huidige subsidiëringpraktijken in die gemeenten en me daartoe een gedetailleerd rapport te bezorgen. Ik heb dat rapport gekregen op 21 september en zal het aan de leden van de commissie bezorgen.

Telkens als we klachten krijgen, onderzoeken wij die en treden we op. We zijn gebonden aan het klachtentoezicht. Het is maar in de mate dat klachten ons of de diensten van Binnenlands Bestuur in de brede context bereiken, dat er wordt opgetreden. Ook de verenigingen zelf kunnen klachten indienen. Er zal niet worden nagelaten om onderzoek te doen.

Wat staat er zoal in het rapport? Einde juli 2005 is het krediet en de begroting van Linkebeek omtrent de subsidie aan de 'bibliothèque des jeunes' opnieuw vastgelegd en mij voorgelegd nadat de deputatie was opgetreden. Ik heb het op mijn beurt uit de begroting geschrapt. In Sint-Genesius-Rode was er een subsidie aan de Franstalige georiënteerde bibliotheek Charles Bertin. Tot in 2002 schreef de gemeenteraad daarvoor jaarlijks een extra subsidie in de begroting in, naast de wettelijk verplichte subsidie. Dit krediet werd telkens door de bestendige deputatie uit de begroting geschrapt, en sinds 2003 is de gemeente gestopt met pogingen om hier nog extra middelen voor in te schrijven.

Een ander voorbeeld is Wezembeek-Oppem over het gebruik van gemeentelijke infrastructuur, een probleem dat zich het vaakst voordoet. Op 8 oktober 2004 heeft de gemeenteraad een besluit aangenomen waarbij de vereniging Planète Théâtre vrijgesteld werd van het betalen van de retributie die ze normaliter had moeten betalen voor het gebruik van de feestzaal tijdens de jaren 2000 tot en met 2004. Het reglement bepaalt terzake dat elke vereniging een keer per jaar gratis gebruik mag maken van die feestzaal. De vereniging Planète Théâtre kreeg tijdens deze jaren de feestzaal in totaal 34 maal gratis ter beschikking. Aangezien deze vereniging op ongemotiveerde wijze een buitensporig voordeel kreeg toegekend, werd het gemeenteraadsbesluit geschorst voor wat betreft 2004. De rekeningen tot en met 2003 waren reeds goedgekeurd. De gouverneur stelt

voor de bedragen die de vereniging vanaf 2004 aan de gemeente normaliter had moeten betalen, ambtshalve als vordering in de gemeenterekening 2004 worden ingeschreven.

De gouverneur heeft nog een aantal zaken onderzocht waarbij er geen probleem was. Ik zal het rapport via de voorzitter en de commissiesecretaris aan de leden van de commissie overmaken waardoor iedereen kan zien wat het voorwerp is van het onderzoek van gouverneur De Witte.

Ik heb hem een brief geschreven om hem in de eerste plaats te danken voor het opzoekwerk waar heel wat tijd in kruipt. Hij heeft het op een degelijke en kwaliteitsvolle manier gedaan. Ik heb hem ook gevraagd dat als hij kennis krijgt van het feit dat gemeenten het de Nederlandstalige verenigingen nog op andere wijzen moeilijk maken, onder meer door gebruik van de gemeentelijke infrastructuur te bemoeilijken of het betalen van subsidies te laten aanslepen, hij het bestuur er dan op moet wijzen dat een dergelijke handelwijze onaanvaardbaar is door de schending van het gelijkheidsbeginsel en het te verzoeken de Nederlandstalige verenigingen niet te discrimineren.

Wat het tuchtrechtelijk optreden betreft, mijnheer Van Nieuwenhuysen, moeten we natuurlijk de wetgeving kennen. Tot 2007 zijn de burgemeesters nog altijd tuchtrechtelijk onderworpen aan de bevoegdheid van de federale minister van Binnenlandse Zaken. De schepenen en de voorzitters van de OCMW's zijn onderworpen aan de gouverneur en de bestendige deputatie, die op dit vlak geen ondergeschikt bestuur is, maar een administratief rechtscollege dat autonoom optreedt. Iedereen heeft dus zijn verantwoordelijkheid. Het is ook voor parlementairen belangrijk de wet te kennen en die te respecteren.

Ik weet dat veel leden dit van nabij opvolgen. Als er een probleem is, moet klacht worden ingediend. Wij blijven de zaak opvolgen en maken onze diensten er attent op gevoelig te zijn voor deze problematiek. De provincie Vlaams-Brabant, als een deel van het Binnenlands Bestuur, volgt dit tevens accuraat op.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer de minister, ik dank u voor het antwoord. Ik wacht het rapport af en we zullen dat heel goed bestuderen. We zijn heel benieuwd naar de inhoud ervan. De voorbeel-

den die u aanhaalt, zijn er een bewijs van dat er dingen gebeuren die niet door de beugel kunnen. Door regelmatig op te treden, kunnen de bevoegde instanties op termijn ook resultaat boeken.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk van Nieuwenhuysen: Mijnheer de minister, ik ben me ervan bewust dat de burgemeesters van die gemeenten pas vanaf 2007 een sanctie kunnen krijgen van de Vlaamse overheid. U hebt wel de mogelijkheid om, als u merkt dat de burgemeesters op systematische wijze decreten naast zich neerleggen of discrimineren, een dossier over te maken aan uw federale collega met de vraag een sanctie op te leggen en uw federale collega voor zijn verantwoordelijkheid te plaatsen. Ik heb niet de indruk dat een dergelijke demarche regelmatig gebeurt of zelfs al is gebeurd in het verleden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Mark Demesmaeker tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de aanduiding van een expert voor het onderzoek ter vernederlandsing van het straatbeeld in de Vlaamse Rand

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het onderzoek naar een taalbeleid in de faciliteitengemeenten

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het tweede punt uit de aanvullende regeerverklaring gaat over het vernederlandsen van het straatbeeld. Er wordt gesteld dat de voorrangstatus van het Nederlands in de Rand en de faciliteitengemeenten moet worden gerespecteerd, dat de regering de wettelijke mogelijkheden zal onderzoeken tot het verwezenlijken van die doelstelling in het straatbeeld en daarvoor een expert zal aanduiden.

U bent daar in mei al over ondervraagd in de commissie. Die gedachtewisseling zal ik niet herhalen. Toen discussieerden we naar aanleiding van de studie van professor Boes. Ik wil wel het belang ondersteunen van dit item, zoals het ook tot uiting is gekomen tijdens een hoorzitting in de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand met de conferentie van Vlaamse mandatarissen in de Rand. Daaruit bleek het belang van de vernederlandsing van het straatbeeld in de Rand.

Een van de schepenen had gesteld dat het psychologisch heel belangrijk is om de grens met Brussel duidelijk te stellen. In de praktijk is die helemaal niet duidelijk. Heel veel mensen leggen de grens tussen Brussel en Vlaanderen verkeerd omdat het straatbeeld in de faciliteitengemeenten volledig verbrusseld is en tweetalig is geworden.

Indien het straatbeeld in de faciliteitengemeenten duidelijk Nederlands zou zijn, zou de grens voor anderstaligen en inwijkelingen duidelijker zijn.

We beschikken over het rapport van professor Boes. Ik wil hier nogmaals herhalen dat wij de conclusies van professor Boes blijven onderschrijven. Volgens ons haalt hij accurate juridische argumenten aan. Ik weet dat hierover discussie is.

In mei 2005 heeft de minister verklaard dat het onderzoek objectief zou worden aangepakt, dat hij een expert zou aanstellen en dat hij de administratie de opdracht had gegeven om de procedure conform de wet op de overheidsopdrachten in gang te zetten. Volgens hem zou hij de opdracht in de loop van juni 2005 aan een expert kunnen geven. Mijnheer de minister, wat is de stand van zaken? In welke middelen is hiervoor voorzien? Op welke begrotingspost zijn die middelen ingeschreven?

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de voorzitter, ik blijf het uiteraard jammer vinden dat het onderzoek nog eens moet worden onderzocht. De Vlaamse Regering heeft sedert haar aantreden al verschillende malen verklaard dat de voorrangstatus van het Nederlands in de Vlaamse Rand en in de faciliteitengemeenten moet worden gerespecteerd.

Ik heb hier al meermaals gehoord dat een van de regeringspartijen, met name het kartel CD&V-N-VA,

achter de stellingen en de aanbevelingen van professor Boes staat. Als het erop aankomt hiervan op het terrein werk te maken, deinst de Vlaamse Regering echter terug en verschuilt zich achter de mening van meester Staelens om de aanbevelingen niet op het terrein toe te passen. Mijns inziens is dit een kwestie van politieke wil. Het getuigt niet van politieke moed om de wettelijke mogelijkheden tot een vernederlandsing van het straatbeeld nog maar eens te laten bestuderen.

Op 30 mei 2005 heeft de minister meegedeeld dat hij de administratie de opdracht had gegeven om de procedure conform de wet op de overheidsopdrachten in gang te zetten. Hij vermoedde de opdracht tegen eind juni 2005 te kunnen toewijzen. Ik vraag me af of deze timing is gerespecteerd, wie in dat geval tot expert is aangesteld en wanneer we ons aan een rapport van die expert mogen verwachten.

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Joke Schauvliege: Mijnheer de voorzitter, ik wil me aansluiten bij de vraag om uitleg van de heer Demesmaeker. CD&V blijft achter de studie van professor Boes staan. Dat neemt niet weg dat bepaalde zaken nog nader kunnen worden onderzocht. Wat is de stand van zaken?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer de voorzitter, het probleem met de studie van professor Boes is de vrij unieke positie die ze inneemt. De Vaste Commissie voor Taaltoezicht, een orgaan dat specifiek voor dergelijke aangelegenheden is opgericht, neemt, op professor Boes na, unaniem afstand van de conclusies van de studie. Meester Staelens, die de omzendbrief-Peeters namens de Vlaamse overheid voor de Raad van State heeft verdedigd, maakt hier groot voorbehoud bij. De Vlaamse administratie maakt hier, louter op juridische basis, eveneens groot voorbehoud bij. Dit heeft niets met politieke of met andere gevoeligheden te maken, de bezwaren zijn louter op juridische argumenten gebaseerd. Vooral de Vaste Commissie voor Taaltoezicht plaatst vraagtekens bij de studie van professor Boes.

De aanstellingsprocedure voor de expert is nog niet afgerond. De aanstelling moet uiteraard in overeenstemming met de regelgeving inzake de overheidsopdrachten gebeuren. Ik heb de oproep niet in juni

2005 gelanceerd. Het leek me niet aangewezen om tijdens de vakantie- en de examenperiode kandidaten te zoeken. Gezien de aard van de opdracht wil ik een beroep doen op deskundigen uit de academische wereld. Tijdens de zomermaanden zijn die mensen met vakantie of moeten ze examens afnemen. Om die reden heb ik de oproep tot kandidaatstelling pas bij de aanvang van het nieuwe academiejaar aan de Vlaamse universiteiten verstuurd.

De kandidaturen worden tegen uiterlijk 30 oktober 2005 verwacht. De oproep tot kandidaatstelling is verstuurd en de kandidaturen zouden me tegen het einde van volgende week moeten bereiken. Daarna zal ik snel tot een gunning kunnen overgaan. Aangezien het een ruime opdracht betreft, hebben we hiervoor 20 weken uitgetrokken. Ik verwacht een rapport van de expert in het voorjaar van 2006.

De financiering van de studieopdracht is ingeschreven in het programma 53.1, meer bepaald in de basisallocatie 12.20 'Studiekosten'. Daar ik momenteel nog niet in het bezit ben van de kandidaturen, kan ik me nog niet uitspreken over het bedrag dat voor deze opdracht zal moeten worden gereserveerd. We kunnen dergelijke kosten echter betalen op die post. Het is dus geen probleem om dat gefinancierd te krijgen.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Blijkbaar heeft dit alles toch wat langer geduurd dan oorspronkelijk gepland. Een en ander werd verstuurd bij het begin van het academiejaar. Volgende week zijn er de kandidaturen.

Als ik het goed begrijp, mogen we het definitieve rapport verwachten tegen het voorjaar van 2006. We zullen uiteraard met argusogen kijken naar dat rapport, maar we blijven achter de conclusies van de studie staan. U zegt dat professor Boes alleen staat.

Minister Marino Keulen: Hij staat inderdaad alleen wat de juridische kant van de zaak betreft. Dat voorbehoud van de administratie, van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht en van de heer Staelens is louter juridisch en niet politiek. Zij hebben ook geen andere overwegingen te maken. Het politieke oordeel komt toe aan ons, aan dit parlement. Iedereen is daar uiteraard soeverein in.

De heer Mark Demesmaeker: Er zullen nog wel juristen zijn die zich kunnen aansluiten bij de conclusie van professor Boes.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de minister, net als vorige keer hebt u benadrukt dat professor Boes geïsoleerd staat met zijn aanbevelingen en standpunten. Als de Vlaamse Regering destijds minister Peeters niet had gesteund met zijn omzendbrief, dan had die waarschijnlijk ook geïsoleerd gestaan. Ook toen stelden eminente juristen, en zelfs een auditeur, dat de omzendbrief niet wettelijk was. Het is dus een kwestie van politieke wil. Als u die aanbevelingen van professor Boes wilt uitvoeren, dan kunt u dat doen, en dan ziet u wel verder. Eigenlijk is daar geen studie voor nodig.

U hebt nu een kleine vertraging aangekondigd ten opzichte van wat u in mei had gezegd. Ik hoop en vertrouw erop dat het niet de bedoeling is deze gelegenheid op de lange baan te schuiven.

Minister Marino Keulen: Dat is inderdaad niet de bedoeling, en ik verontschuldig me daar ook voor. Ik had inderdaad een andere timing vooropgesteld. Ik heb ook de context terzake geschetst.

Dit proces loopt nu. Het is kort dag: het is 18 oktober en de kandidaturen worden ingewacht tegen het einde van de maand. Dan kunnen die mensen hun onderzoek doen. Het gaat over meer dan louter straatnaamborden, er is sprake van een iets ruimere context die moet worden onderzocht. Er is voorzien in de nodige kredieten in de begroting. Dat is een duidelijke aanwijzing dat het niet de bedoeling is om me er gemakkelijk vanaf te maken.

De heer Mark Demesmaeker: U had het over 'die mensen'. Moet ik daaruit afleiden dat u verschillende mensen gaat selecteren?

Minister Marino Keulen: Neen. De offertes moeten nog binnenlopen. Ik weet ook niet wie hierop zal reageren en wil meedingen naar deze opdracht. Academics kunnen een offerte doen, en we zullen dan wel zien. Zo moet u dat interpreteren.

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Joke Schauvliege: Mijnheer de minister, volgens mijn informatie zou de Vaste Commissie van Taaltoezicht zich niet unaniem tegen die studie verzetten. Er zouden ook andere standpunten zijn.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Er waren drie stemmen tegen.

Minister Marino Keulen: Ik heb altijd horen zeggen dat er één stem tegen was.

Mevrouw Joke Schauvliege: Momenteel zit professor Boes niet meer in die commissie. Er zijn nog andere personen die zich daarbij aansluiten. Ik wou dat gewoon rechtzetten.

Minister Marino Keulen: Ik zal zo iets niet zeggen om er mij vanaf te maken. Ik heb altijd begrepen dat er één stem tegen was en dat voor het overige de vaste commissie op één lijn zat.

Mevrouw Joke Schauvliege: Ik heb graag dat de zaak correct wordt genotuleerd.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
